XIII. évfolyam 13. szám.
1957. május 16.

Ludas Matyi

Ára 1 forint.

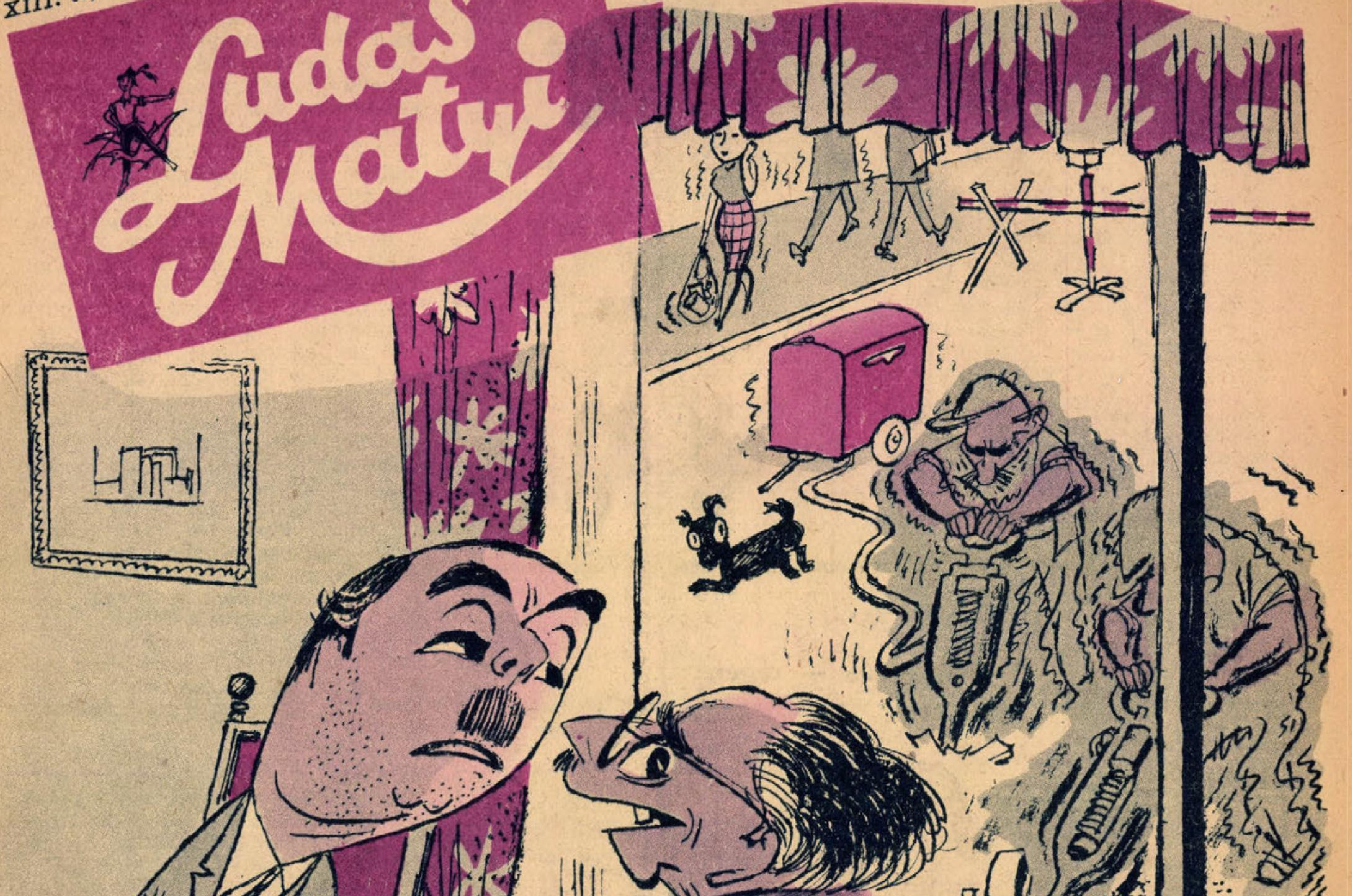

— *Igazgató úr kérem, Tóházi kartársról szeretnék mondani valamit bizalmasan...*

— *Egy kicsit hangosabban, mert kint is fúrnak...*

Furcsa pihenés

Pusztai Pál rajza

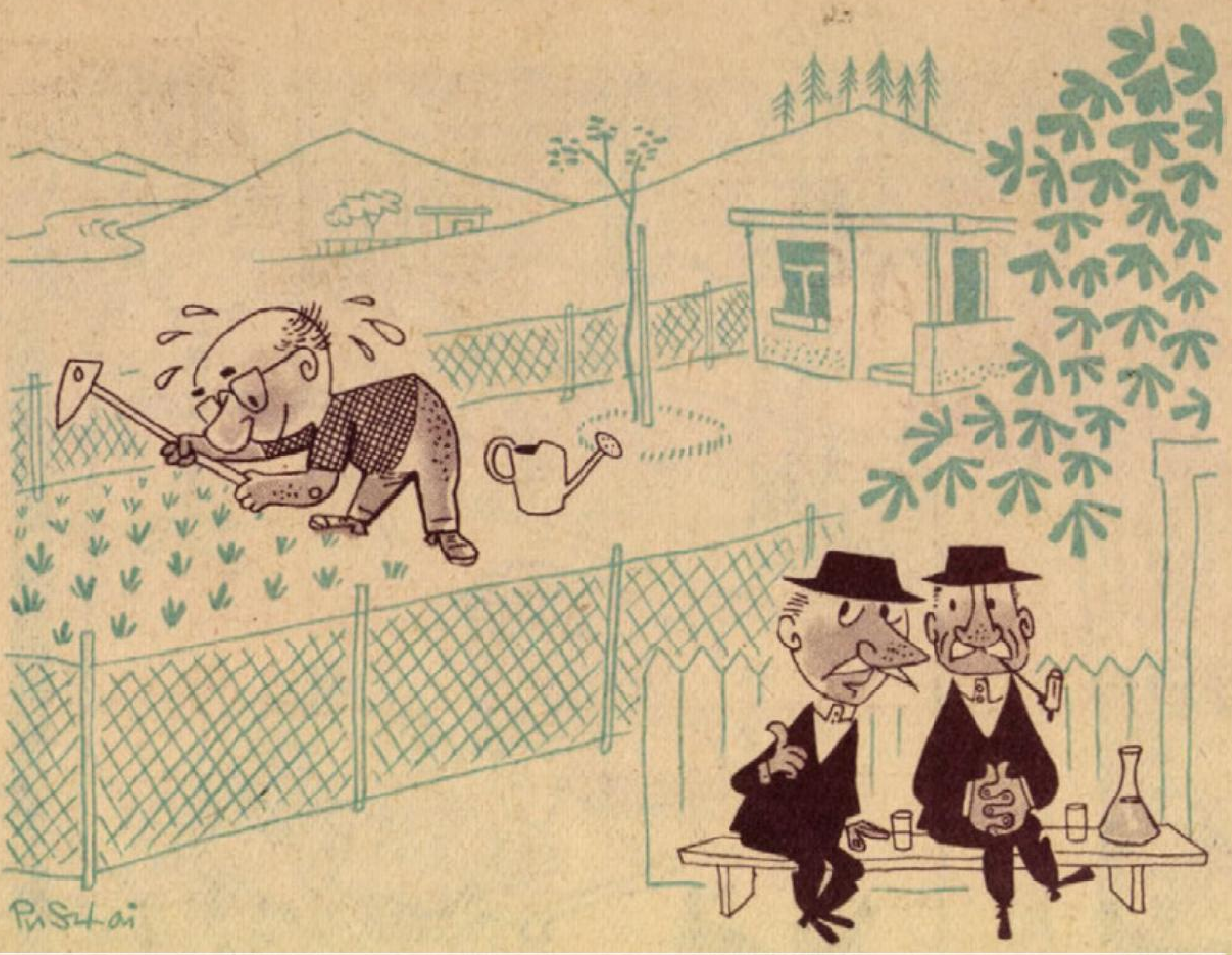

— Mégis csak bolond ez a pesti! Azt mondja, pihenni jár ide vasárnaponként!

Árukapcsolás – régen

Hegedűs István rajza

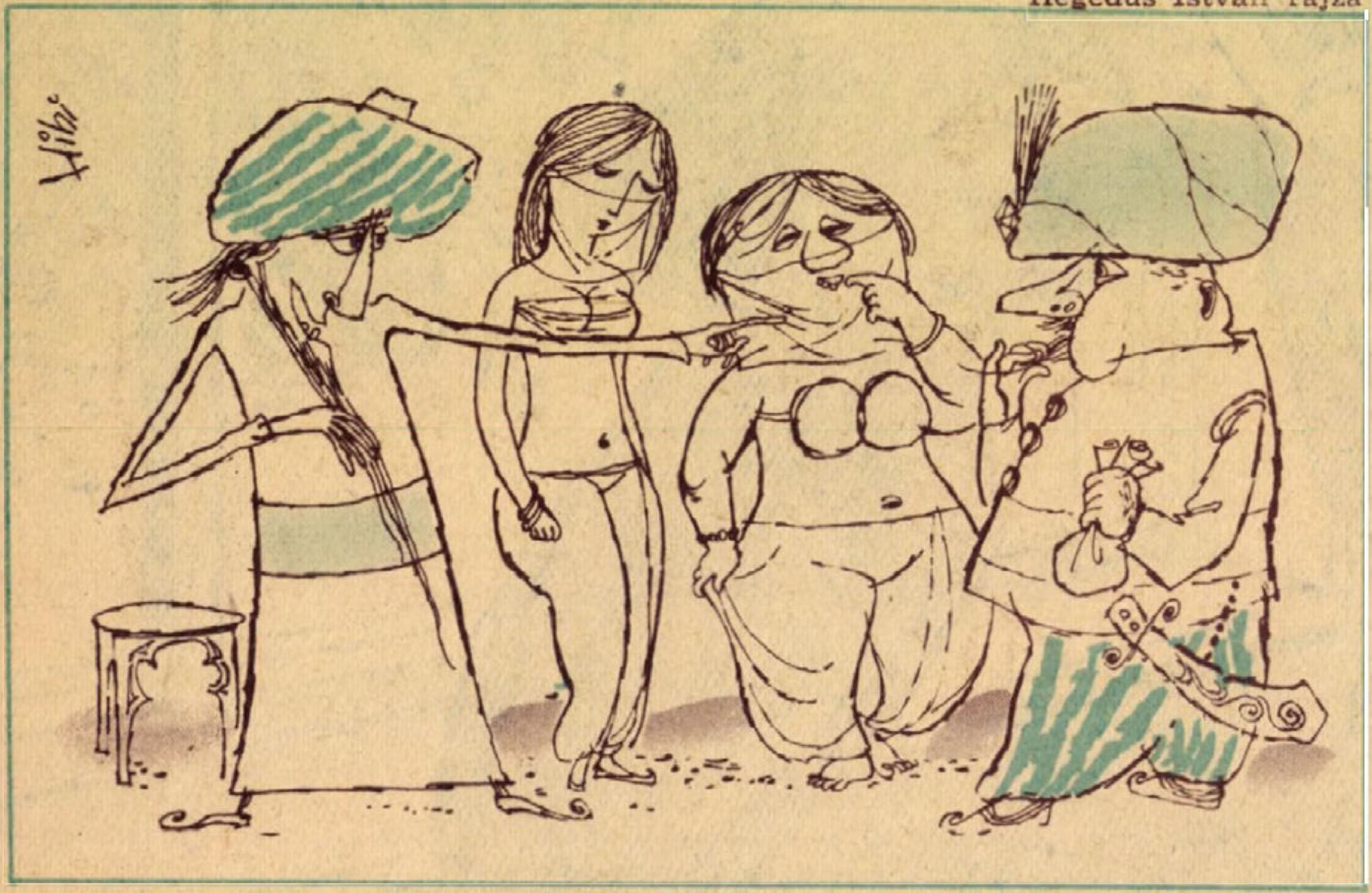

— Leila csak akkor eladó, effendi, ha Zulejkát is megveszed . . .

Közületi Irodalom

Amikor az utas leakasztja a villamoson a szegről a Fővárosi Villamosművek irodalmi termékét, a „Mi utasok” című szatirikus élclapot, amely a maró, de építő kritika módszerével ecseteli esendő magatartásunkat a közlekedési eszközökön, tán nem is sejti, hogy egy új, felvirágzás előtt álló irodalmi műfaj első talpkövét, tégláját tartja kezei között. A közületi irodalomét.

Mert mi bízva bízunk benne, hogy a Fővárosi Villamosművek serkentő példája hamarosan követőkre talál. Természetesen ezt nem lehet csak úgy uk muk fuk csinálni, minden közületnek, vállalatnak, gondosan kell mérlegelnie, hogy milyen műfaj felel meg legjobban jellegének, profiljának. Mert igaz, hogy a Fővárosi Villamosművek friss, derűs, mikszáthian aranyos humorú légköréhez legjobban a vicclap illik, de kérdés, hogy ugyanez megtenné e például a Lakáshivatalban? Úgy érzem — nem. Ott inkább kisregény lenne helyén, amely izgalmas fordulatokkal, erőteljes színkezeléssel ecsetelné, hogyan járnak azok a felek, akik nem tesznek le oktalan tervükről, hogy lakáshoz jussanak. Ilyen címekre gondolok: „Családi Házat akart — a Sárga Házba jutott . . .” „Öröklakás a föld alatt . . .” „Akinek már nem kell hajlék.”

Természetesen elkerülhetetlen, sőt kívánatos is, hogy egészséges verseny fejlődjék ki majd a közületek között, ki ad ki frissebb, színvonalasabb, elmélyültebb irodalmi terméket. Szinte hallom már a társaságbeli csevegéseket: „Te hogy vagy a Patyolattal? Mintha az utóbbi időben kissé hanyatlana. Legújabb époszának jambusai nem olyan kristálytiszták.” — „Ízlés dolga — így a másik — hozzám a Barneválkönnyed dalai állnak közelebb. Most vasárnap szeretném megnézni a FIK nagy drámáját a „Solness építőmester és a csőrepedés”-t. Sokat beszélnek róla.”

Avagy egy másik beszélgetés a közületi irodalmunk virágzásának korából:

— Te, hová jársz ebédelni?

— A Fekete Bárányba.

— Jó a koszt?

— Mit tudom én? Én a keskenyfilmet nézem.

Kertész Magda

Egy élet

Szür-Szabó József rajza

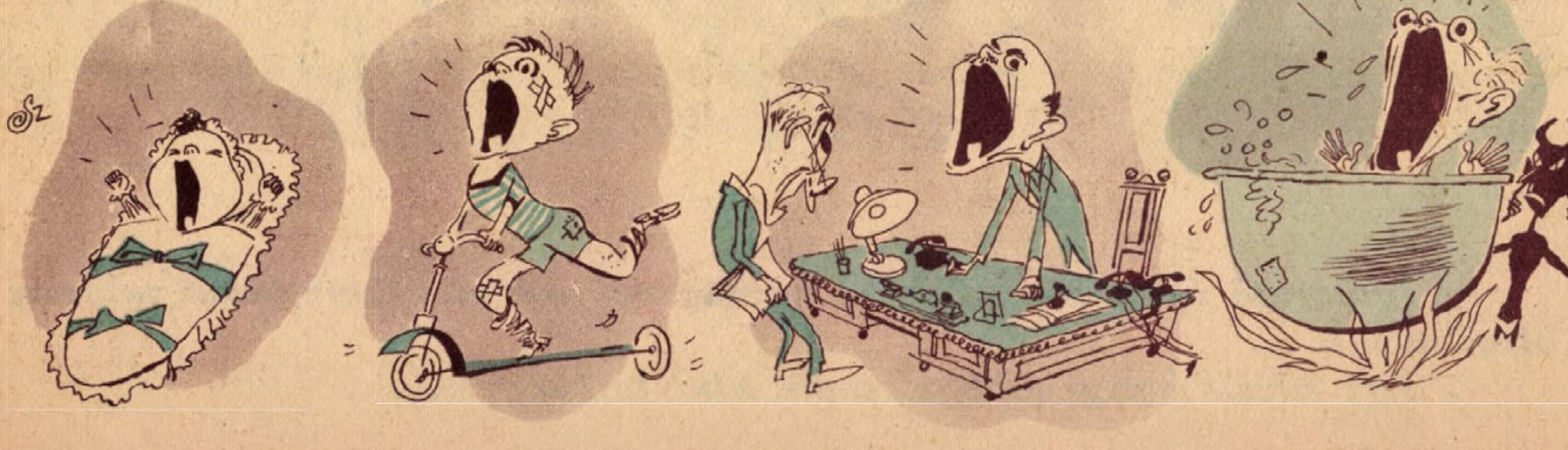

Kereskedelmi helyzetkép

Vasvári Anna rajza

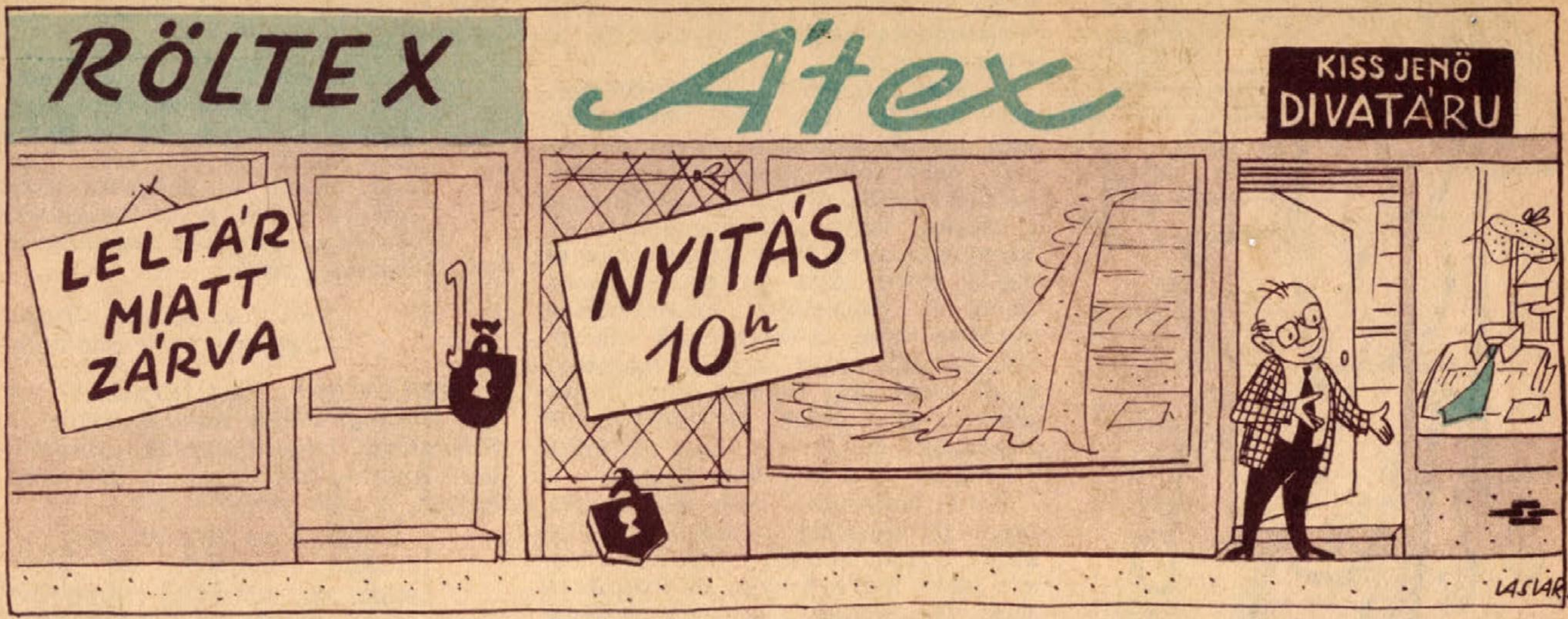

Az ember, aki majdnem mindent tud

A kapuban találkoztam vele; ugyanis egy házban lakunk. Az ajka szögletében fölényes mosoly bújkált, mint azt a századvégi regényírók oly szépen mondták. Megfogta a kabátom gombját és könyörtelenül elkezdett beszélgetni.

— Annak az Adenauernak van esze, én mondom magának! Tudja, mit fog most csinálni?

— Az igazat megvallva, nem tudom.

— Nahát én megmondom magának! Idefigyeljen...

— Bocsánat, vár a feleségem.

— Persze, ha valaki nem a maga szájaíze szerint beszél, az már nem érdekli! Pedig én tudnék magának egy-két érdekes dolgot mondani, hogy a füle is kétfele állna tőle! Tudja, mi történik most a Közép-keleten?

— Bocsánat, vár a...

— Álljon meg a menet! Tudja, hogy Amerika mit fog csinálni?

— Elnézést kérek, engem várnak...

— Ne türelmetlenkedjék! Majd én megmondom magának, hogy mit csinál Amerika!

— Ne haragudjék, most már igazán mennem kell, vár a feleségem. Apropó, mit csinál a maga kedves felesége?

— Mit tudom én, hogy mit csinál? Azt hiszi, hogy az orromra köti?

(g.)

Jó dolog a telefon központ meseszolgálata

Toncz Tibor rajza

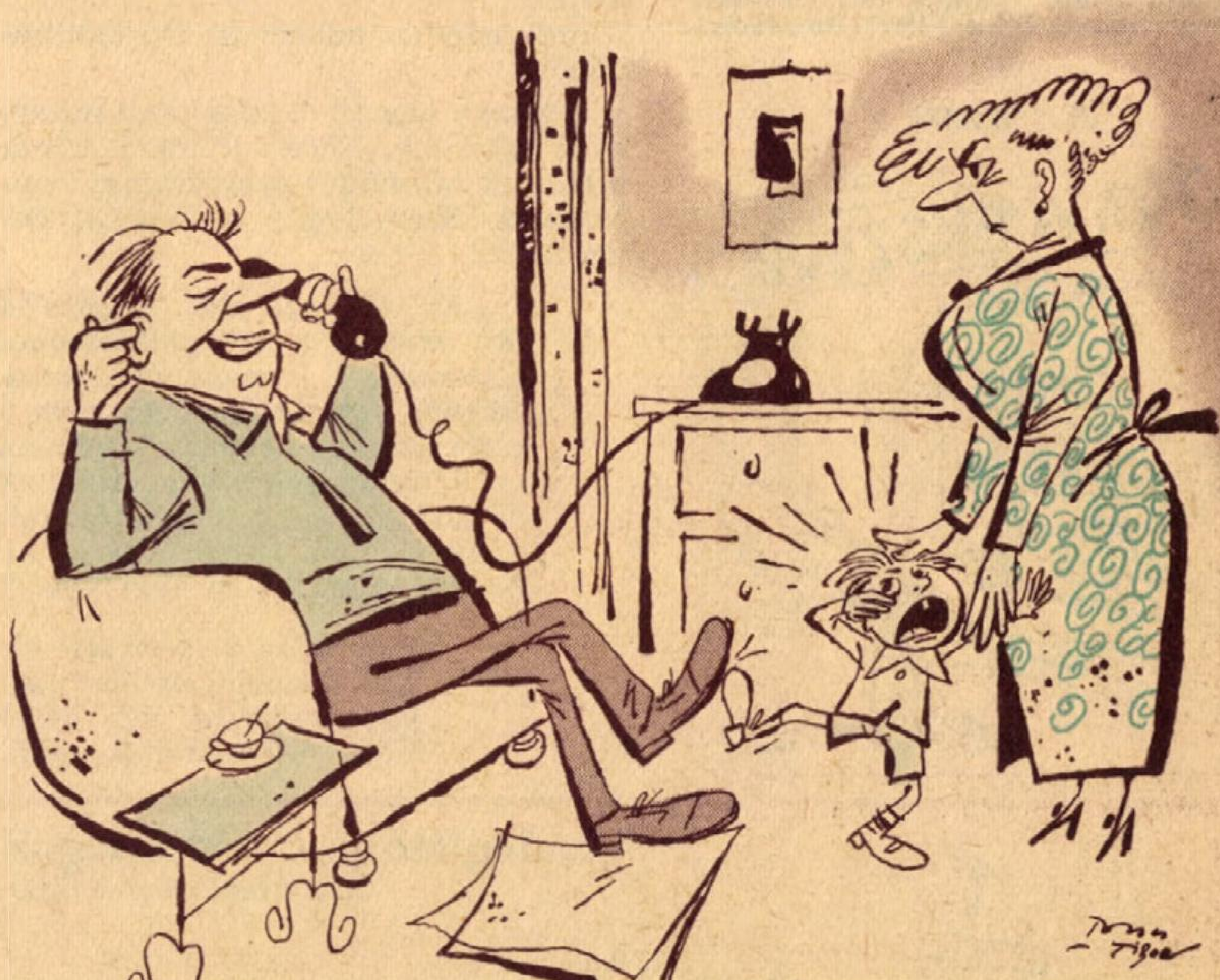

Pesti jégrevü

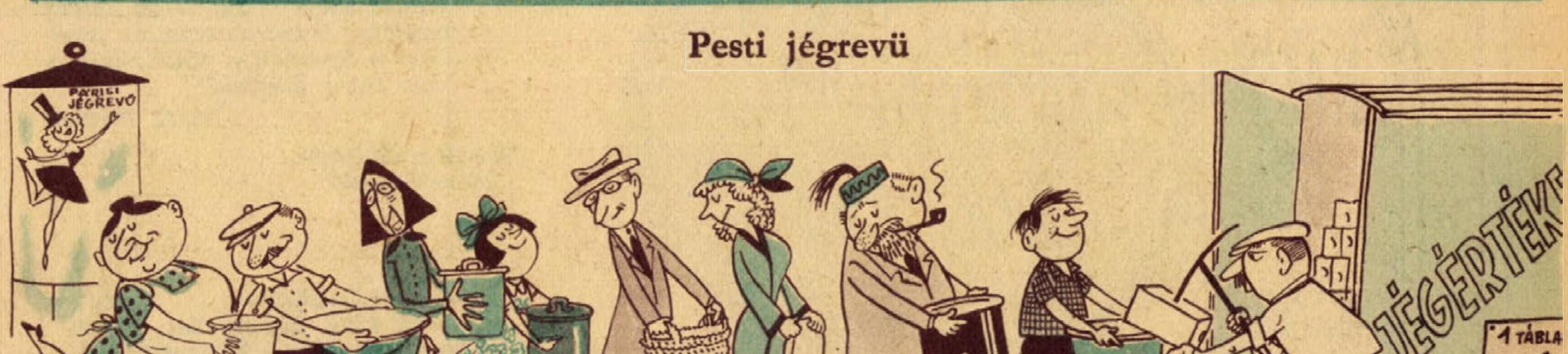

Aranka és a papagáj

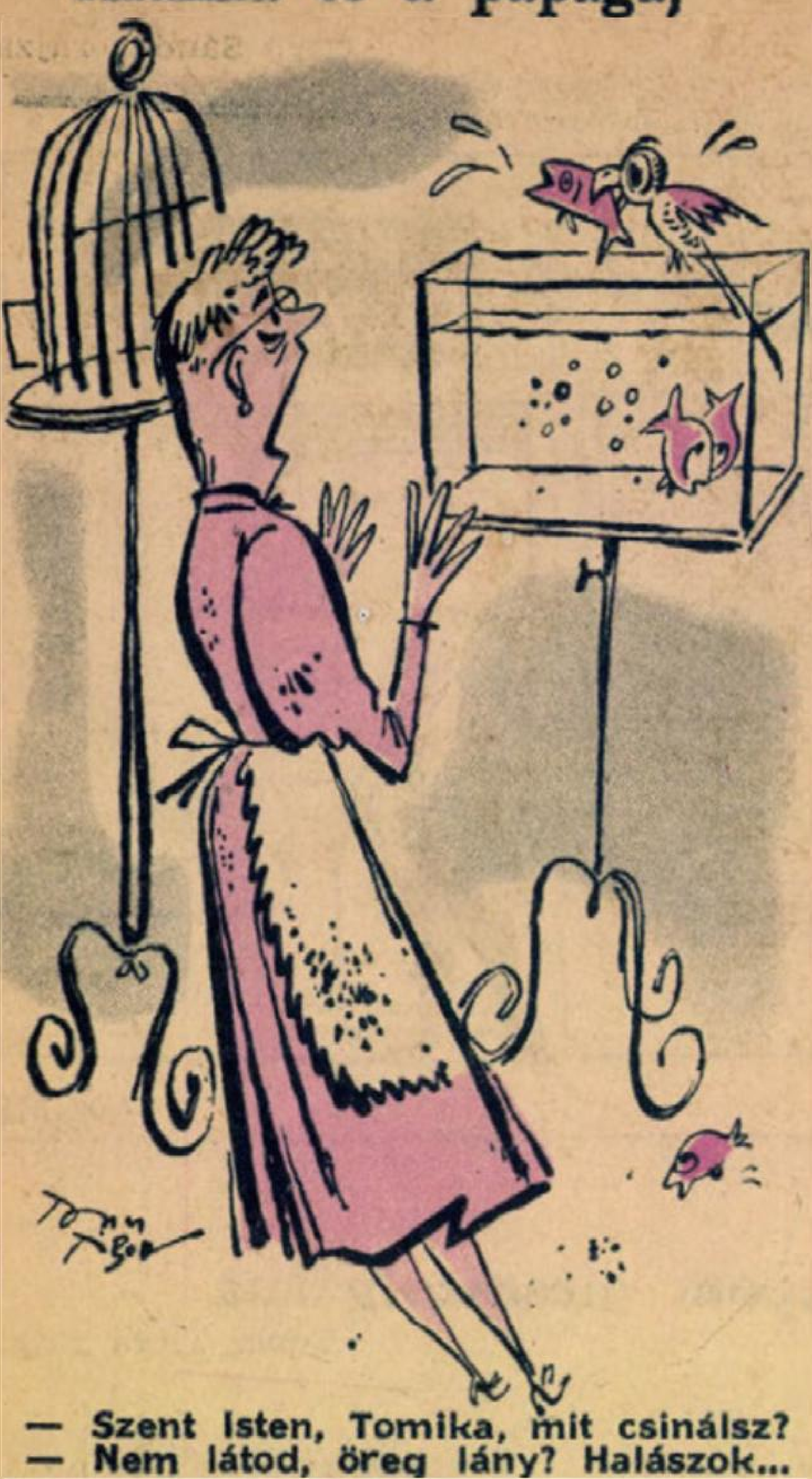

— Szent Isten, Tomika, mit csinálsz?
— Nem látod, öreg lány? Halászok...

A torkos

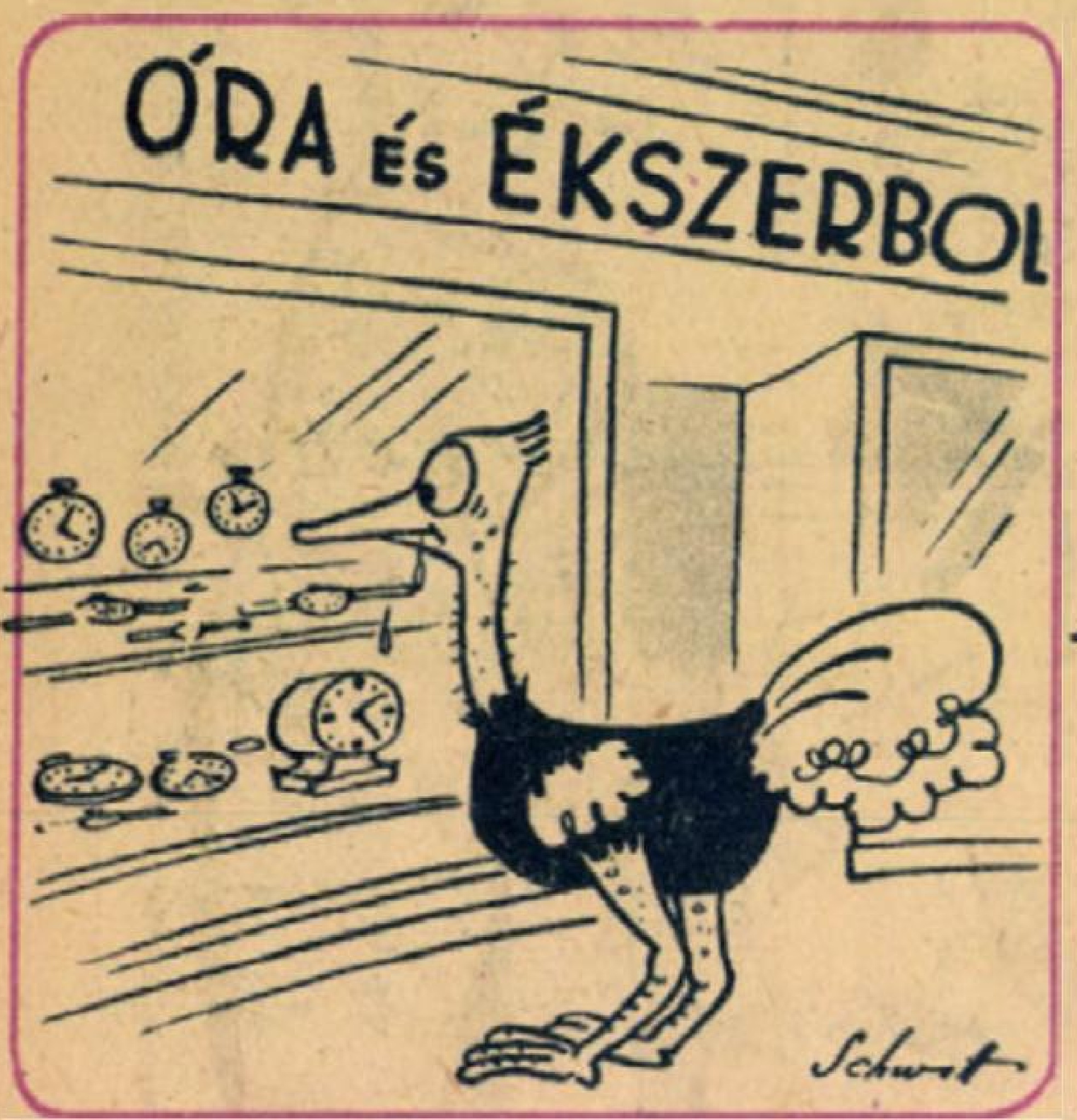

A jóstehetség

Üstök Kázmér, a kiváló publicista abban különbözött kortársaitól, hogy megálmodta a jövőt, megjósolta az eseményeket.

Akadtak ugyan szigorú kritikusok, akik azt állították, hogy Üstök Kázmér látnoki képességével egy kis baj van, mert rövid publicisztikai munkáiban mindig utólag jövendölte meg a múltat, vagy jobban mondva elkésve írta meg, hogy ő már ekkor és ekkor előre látta az eseményeket. Ezek a rosszmájú megjegyzések azonban nem csökkentették cikkeinek sikerét, mert az epés megjegyzések cáfolatául minden egyes műve alatt ott áll a dátum, mely mindennél ékesebben bizonyítja, hogy a költő már anno dacumál írta cikkeit.

Üstök Kázmérról még csak annyit, hogy mindenkinél jobban tisztelte apját, anyját és ezért jutalmul hosszú életű lett a földön. Ez kitűnik a most megjelenés előtt álló „Összes Üstök Kázmérból" is. A nagy mű néhány részletét módunkban van közölni. Ezek a szemelvények is bizonyítják, hogy Üstök Kázmér kritikusainak tollát csak az irigység vezette.

Íme, néhány adalék az író életművéből:

A könyv egy 16 oldalas tanulmánnyal kezdődik. Ebben Üstök Kázmér a bűn és bűnhődés problémáját boncolgatja. Szemelvény a hetedik bekezdésből:

> *„Az az író, aki a jövőbe lát, ezúttal testvérgyilkosságot igyekszik megakadályozni. Régóta figyelemmel kísérem a testvéreket. Szemébe néztem az ártatlan tekintetű Ábelnek és láttam Káin gyűlölettel teli szemeit. Óva intem Káint, ne bántsa Ábelt! Még nem késő!"*
>
> Kelt Káin és Ábel első súlyos nézeteltérésének napján, megjelent két évvel Káin meggyilkolása után.

„A BEKERÍTETT ATHÉN", amelyet az évszázad vezércikkének neveztek, így fejeződött be:

> *„Figyelmeztetem az athénieket, hogy tartalékoljanak élelmiszert! Ez ne legyen pusztába kiáltó szó! Ha éhezni fognak, akkor a peloponnézoszi háború végül is a bekerített Athén vereségével végződik és Spárta győz."*
>
> Kelt: az ostrom elején, megjelent: az ostrom után.

„KOLUMBUS TRAGÉDIÁJA" című írásával Üstök Kázmér nemcsak Európában, hanem az imént felfedezett Amerikában is óriási feltűnést keltett. A cikk utolsó sorai:

> *„Kolumbus Kristóf, aki felfedezte Amerikát, azt hiszi, hogy az alkirályi kinevezés örök dicsőséget jelent neki. De én ismerem Ferdinánd királyt, ezért azt a tanácsot adom, hogy mutasson fel újabb és újabb eredményeket, mert különben kegyvesztett lesz és mint testben és lélekben megtört ember hal meg."*
>
> Kelt: Amerika felfedezése napján, megjelent: tíz évvel később.

„FELESLEGES UTAZÁS" — olvashatták az emberek — a nagy publicista cikkének sokatmondó címét, amelyben Üstök Kázmér feltette a kérdést:

> *„Miért pont Szerajevóban tartják az idei nagy hadgyakorlatot? Félő, hogy ott merényletet kísérelnek meg a trónörökös ellen. És ha sikerül, az első világháborút képtelenség lesz megakadályozni. Javaslatom: tartsák meg jól biztosított osztrák területen, vagy egyáltalán ne tartsák meg!"*
>
> Kelt: a merénylet előtt egy nappal, 1914. junius 28-án, megjelent: 1916. augusztus 1-én.

„A NATO-ÜGY" című cikke egyszerre lát a régmúltba, a félmúltba, a jelenbe, a befejezett jövőbe és mindenhová. Egy mondat az ezerből:

> *„Példátlan tiltakozási hullám vonul majd végig négy évvel ezelőtt Franciaországon, amikor is Speidelt a NATO-vezérkar élére állítják."*

Üstök Kázmér
1961.

Másolta 1957-ben:
Palásti László

Vendéglátóipari újdonságok

Szür-Szabó József rajza

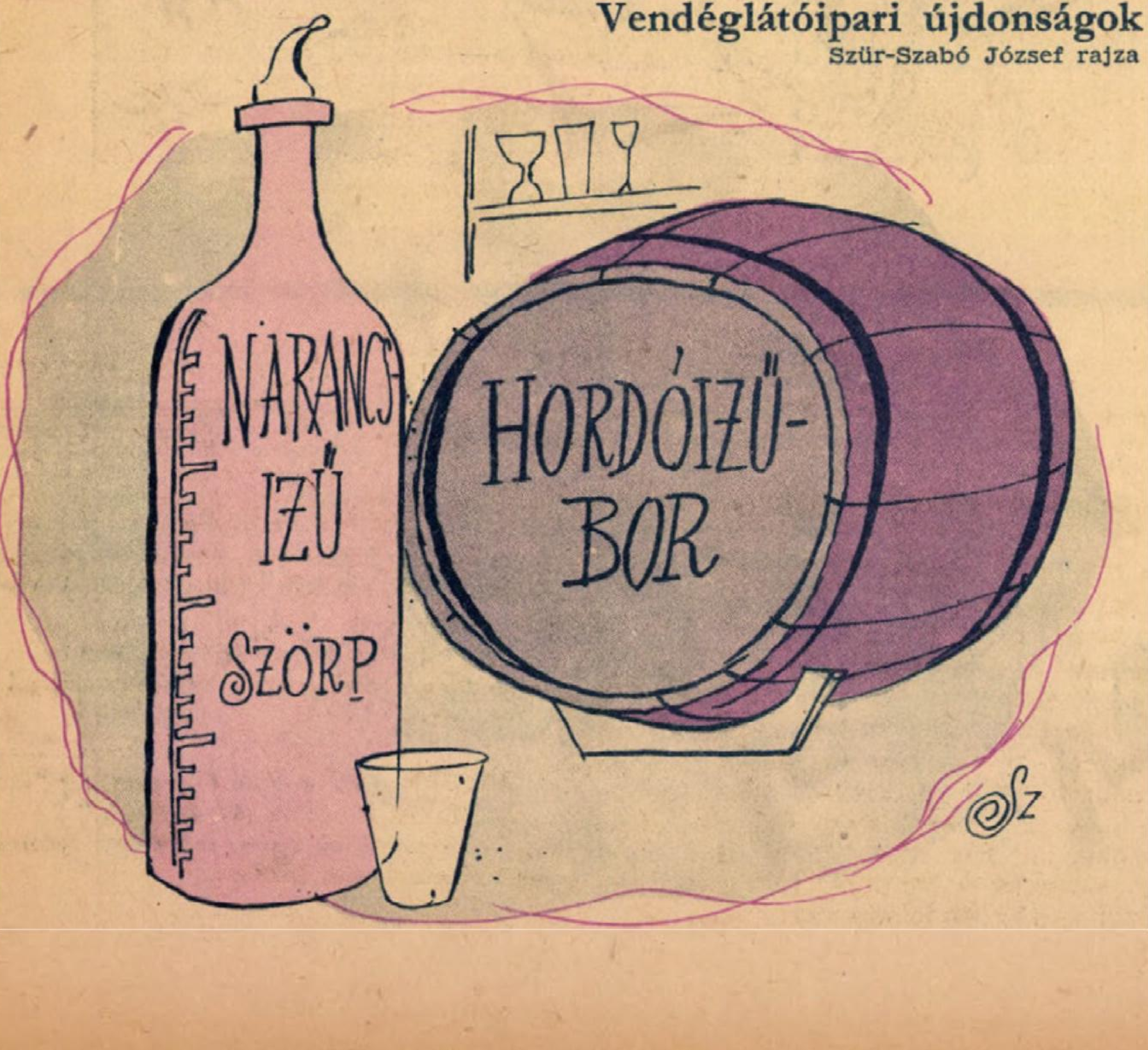

A szerkesztőség közleménye

Szerkesztőségünkbe számos olvasónk küld kéziratokat közlés céljára. Minden kéziratot elolvasunk, de bírálatot csak azokra a kéziratokra küldünk, amelyekben a humoros írói tehetségnek jelét látjuk. A meg nem felelő kéziratok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

A tájékozatlan

Gerő Sándor rajza

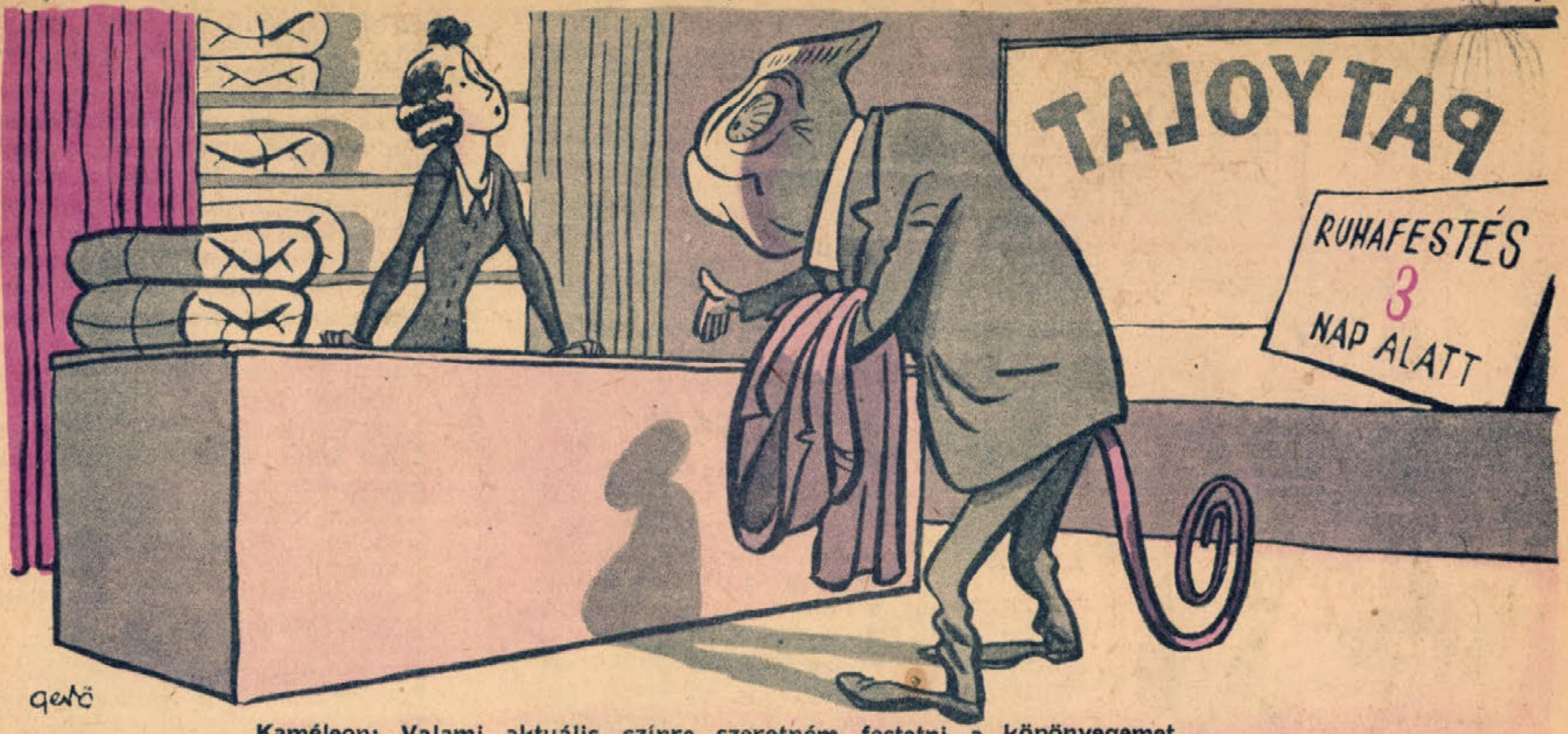

Kaméleon: Valami aktuális színre szeretném festetni a köpönyegemet...

Ok az ivásra

Elázott szesztestvér telepszik mellém a Búfelejtőben, s azt mondja a pincér:

— Tetszik tudni, elhagyta a felesége, bánatában iszik a szegény fiú.

Kopaszodó, kisköpcös rikkant nagyokat a söntés mellett, mindenáron húzatni szeretné, de nincs kivel.

— Győzött a csapat — motyog maga elé, egyszóval örömében iszik.

Hervatag ballonkabátos csuklik a kályha sarkánál, veres orrú gégecimbora gyámolítja és magyarázza:

— Jó gyerek ez, csak az anyós keseríti.

Évek óta kutatom, ki miért adta rá fejét. Ok nélkül ugyanis egy sem csinálja, s vannak egészen speciális esetek. A szomszéd kárpitossal reggeltől estig semmi baj, fél hétkor azonban eszébe jut, milyen szomorú gyerekkora volt. Sajnos, jó az emlékezőtehetsége és minden nap eszébe jut. Ismerek egy fuvarost, aki a Juliskát siratja nap nap után. Csak a legutóbb jöttem rá, hogy Juliska nem valamiféle hűtlen ara, hanem a fuvaros kedvenc csacsija volt. Kólikában hunyt el. A kiöregedett futballkapus azért kapott rá az italra, mert 1932-ben a döntő meccsen hét gólt szedett be. Azóta minden este beszed hét féldecit.

Budapest a tökjózanok városa lenne, ha nem akadna ok az ivásra. De akad, tenger ok akad. Lajos bácsinak disszidált a nagyobbik fia, azért iszik. Dóri szaktársat igazságtalanság érte a prémiumosztáskor, barátját nem érti meg a felesége, a szemközti asztalnál egy bérelszámoló azt mondja, kitúrták a lakásból.

— Mikor? — kérdem részvéttel.

— Harminckilencben — mondja, s legyint keserűen.

Neki azóta minden mindegy.

— Csak azt tudnám, miért tette?! — sír fel váratlanul asztaltársam, ama bizonyos szegény fiú, s úgy néz rám, mintha én szöktettem volna meg az asszonyt.

Aztán leborul és alszik.

Szótlan és búsan ülök. Latolgatom az ivás különböző okait és lassan elfog a nagy magányosok szomorú hangulata.

Se öröm, se bánat, se boldogság, se boldogtalanság.

Az egyedüli vagyok Budapesten, aki azért iszik, mert szeret inni.

(Kisjó)

Mágikus szavak

(Vicky rajza a londoni Daily Mirrorból.)

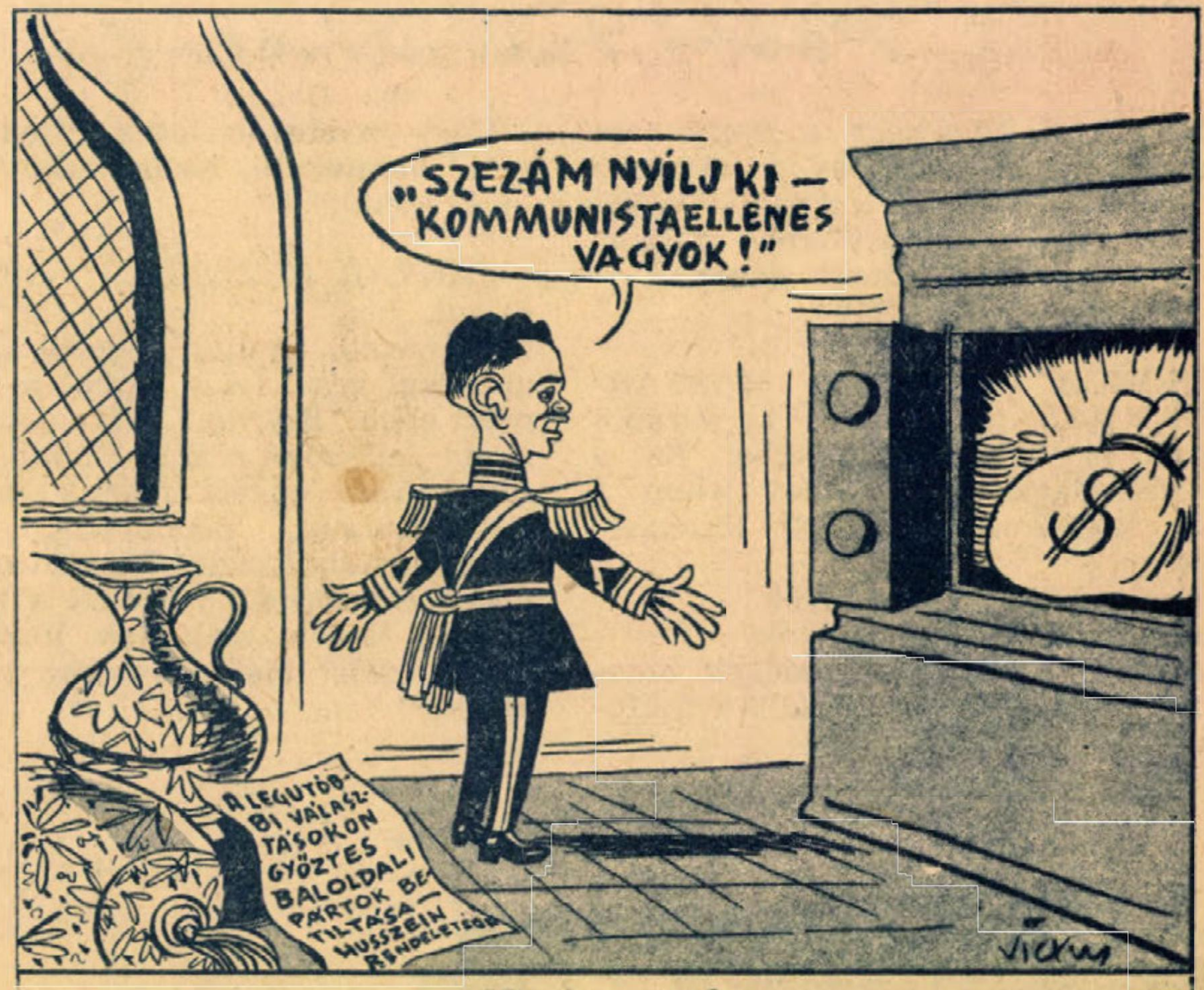
„SZEZÁM NYÍLJ KI — KOMMUNISTAELLENES VAGYOK!”
A LEGUTÓBBI VÁLASZTÁSOKON GYŐZTES BALOLDALI PÁRTOK BETILTÁSA — HUSSZEIN RENDELETE
$
VICKY

Ezt olvastuk

Baleset

A Hétfői Hírek 1. számában olvassuk egy tárcában: „*Bordás Béla... esze nyüstjén végképp felcsavargózott a fonál és homlokát nyomta a gubanc.*”

Úgy kell neki!

Miskolc fejlődése

A Hétfői Hírek május 6-i számában közölte, hogy „*Több mint 700 ezer háztartást kapcsolnak be idén Miskolcon a gázellátásba.*”

Tudtuk, hogy Miskolc hazánk legnagyobb vidéki városa, de hogy több mint 700 ezer háztartásba kapcsolják be ebben az évben a gázt, még se hittük volna... Már csak azért sem, mert a városnak a legutóbbi kimutatás szerint — 135 000 lakása van...

Hátha valaki nem ismeri...

A viccirodalom klasszikusai

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Kiss így szólt a barátjához:

— Én a világért sem engedném meg a feleségemnek, hogy lófark-frizurát hordjon.

— De hiszen lófark-frizurát hord!

— Igen. De nem az én engedelmemmel.

●

A kis Marika megkérdi a mamájától:

— Mama, ki az az elveszett nő?

— Elveszett nő az — mondja a mama — aki mindenütt látható.

Anyagbeszerzők! Ez a ti mozitok!

Szür-Szabó József rajza

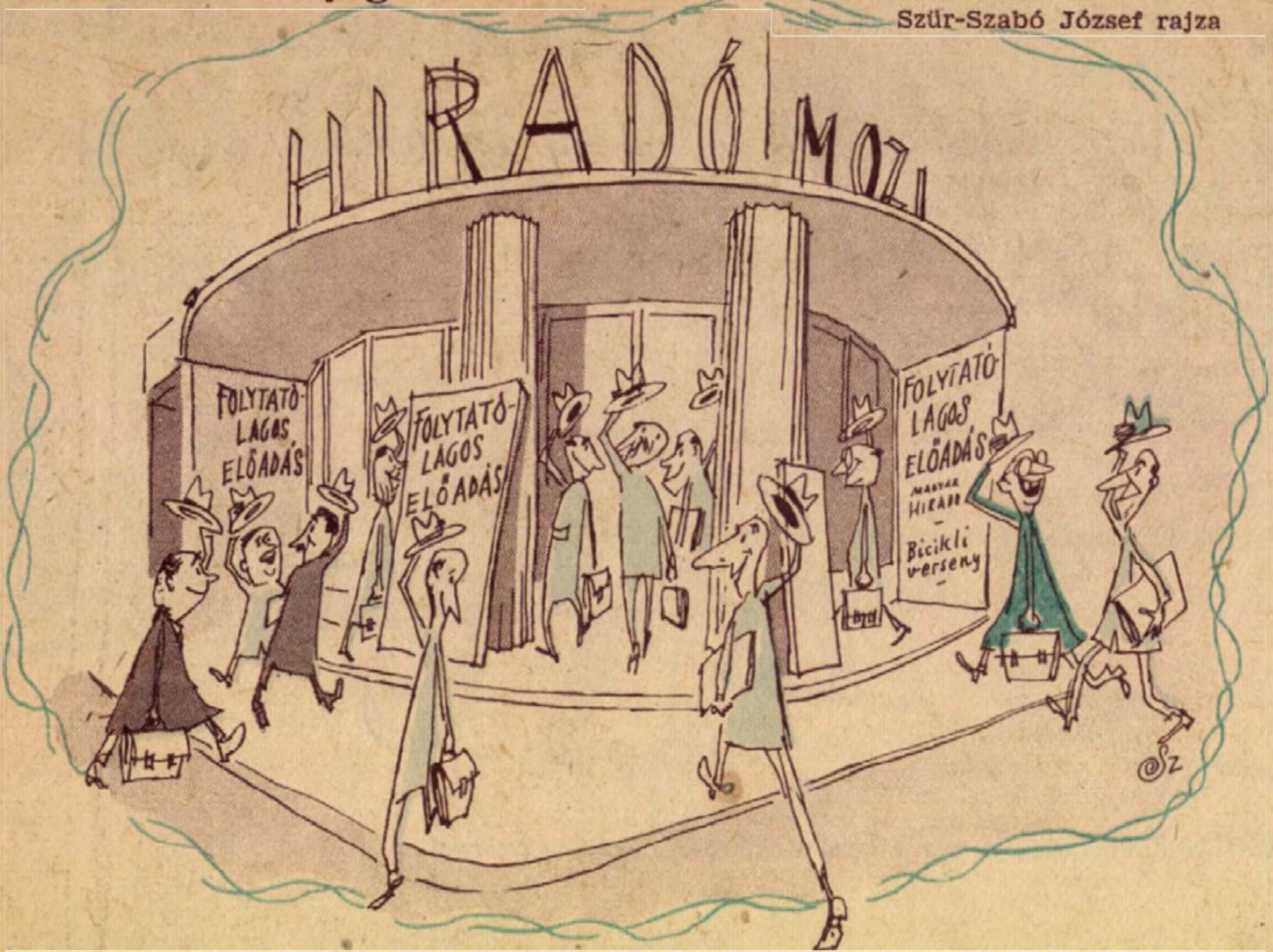

Pesti tudósítónktól…

NEM IGAZ AZ, hogy a nyelv nem fejlődik, rágalom az, hogy a köznyelv nem követi nyelvünk legújabb árnyalatait. Az egyik tejcsarnokban hallottuk a minap a következő kérdést:

— Van kiszerelt tejföl?

KÜLÖNÖS TRAGÉDIA HÁZTARTÁSUNKBAN: a molyok jó darabot kirágtak egy Nylon-pulloverből. Ez a tény valósággal forradalmat jelent a molyok táplálkozásában. Mi történhetett itt?

Vannak diétán élő molyok?

Vannak mindenevő molyok?

Vannak új moly-nemzedékek, amelyeknek szervezete már átállt a műfonalakra?

Vagy egyszerűen csak valódi gyapjúval hamisított Nylon-pulloverrel állunk szemközt?

FANYAR ÉRZÉSSEL vettem tudomásul, hogy a főváros új szemétgyűjtő tartályokkal, szállító-, seprő- és locsolóautókkal veszi fel a harcot a pesti szemét ellen. Hogyan? Hát ezentúl nem az én lelkemen szárad Budapest tisztasága? Nem engem fognak meggyőzni, felvilágosítani, népnevelni, korholni, megrendszabályozni? Ezentúl a Köztisztasági Hivatal gondoskodik a Köztisztaságról? Engem csak úgy kisemmiznek az egészből? Nélkülem lesz tiszta Budapest?!

f. l.

Női dolgok

Vasvári Anna rajza

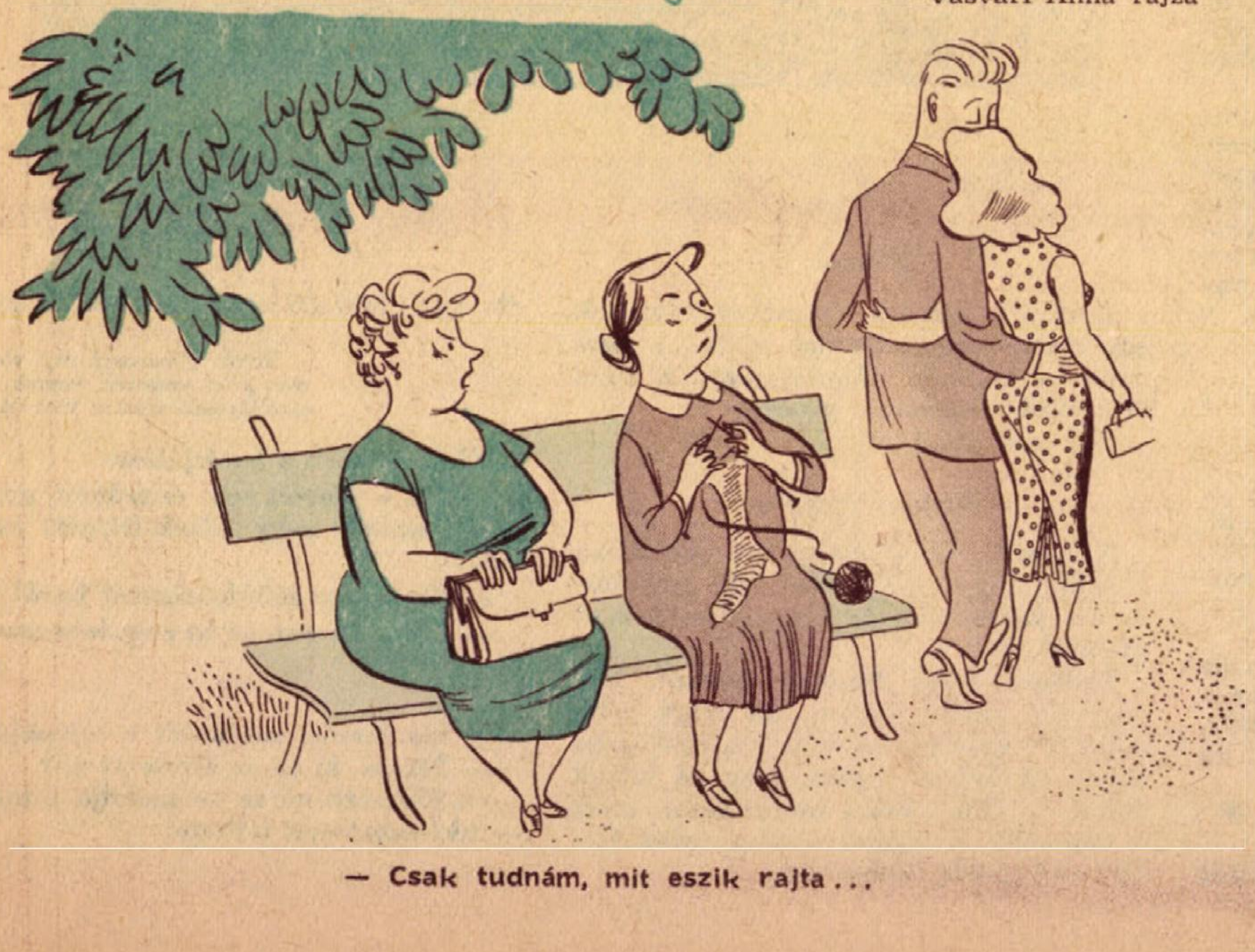

— Csak tudnám, mit eszik rajta . . .

Széljegyzetek

Feltűnt nekem, hogy az utóbbi időben a legtöbb kritika szignóval, betűjellel jelenik meg. A szerénységnek ez a mértéke már nem helyeselhető. Mert ha azt olvasom, hogy Shakespeare drámái nem remekművek, és oda van írva, hogy ezt nekem Voltaire mondja, mégis tudom mihez tartani magam. De ha azt olvasom, hogy az a színdarab, amit meg akarok nézni „t" szerint gyengécske fércmű, viszont (—) azt állítja, hogy szó, szó, ki lehet bírni, akkor mit csináljak, megnézzem-e vagy sem? Egyszóval, férfiasabb dolog lenne, kiírni a teljes nevet. „Ha férfi vagy, légy férfi, s ne hitvány gyenge báb . . ." mondta kedvenc költőm, P. S.

●

Ha az ember öregszik, lassacskán mindenről lemarad. Egy villanyoszlopra ragasztott cédulán ezt olvasom:

Fiatal férfinak ágy kiadó

Szóval, már ágyrajáró sem lehetek.

●

Azt mondja nekem tegnap egy többszörös rablógyilkos:

— Tudja, kérem, az a baj, hogy az emberek gonoszak. Ha az emberek jók lennének és szeretnék egymást, egész más világ lenne itten . . .

Milyen igaza van! Csak azt tudnám, hogy jött erre rá?

●

Írtam egy novellát és felolvastam öreg íróbarátomnak. Azt mondja, tetszik neki a dolog csak ezt, meg azt hagyjam ki, mert élettelen, nem hiteles. Érdekes — mondom én —, pedig ezek a dolgok megtörténtek velem . . . Öreg barátom erre így szólt: „Van ez így néha. Nyugodj bele, az a jó, amit kitaláltál . . ." Most már értem, miért rossz a világ. Nem én találtam ki.

●

Van egy barátom, aki hajdan szebb napokat látott és most csúnyább napokat lát, s ezért — politikai elfogultságból — engem tesz felelőssé. A napokban találkoztunk, hideg volt és zuhogott az eső. Azt mondja szemrehányóan:

— Megint nincs tavasz . . .

Így feleltem:

— Nézd, bevallom őszintén, én sikkasztottam el a tavaszt. Otthon a speizomban felstószolva állnak az ellopott évszakok. De, tudod mit? Gyere el és válassz ki magadnak egyet, olyat, amilyet akarsz. Csak egyre figyelmeztetlek: húszéves többé nem leszel!

Gádor Béla

Az utolsó ítélet

És elkövetkezett az utolsó ítélet napja. Gábriel arkangyal megfújta a harsonákat, a csillagok visszaverték a hangot és zúgott-zengett a világegyetem. Az iszonyatos hangra magukhoz tértek a holtak. Az égitestek, feledve a törvényt, otthagyták röppályájukat. A földgolyón beszélni kezdtek az állatok, magasba röppentek a fák és a virágok, a folyók felfelé folytak és a hegyóriások összezsugorodtak, egy gyerek könnyedén szétrúghatta volna a Mount Everestnek nevezett földkupacot. Az élők egy röpke pillanat alatt átélték az emberiség egész történelmét és soha nem ismert félelem fogta el a szívüket.

Szamos Kettő, a Sömököcö híres centercsatára is az Úr elébe járult, hogy meghallgassa az utolsó ítéletet. Ez alkalommal felvette valódi angol szövetből készült sötét ruháját, azt, amelyikben fogadásokra szokott járni. A cipője francia volt, az inge svájci, a nyakkendője amerikai. Roppant elegáns volt, mégis úgy érezte, hogy rövidnadrágos, megszeppent kisfiú, akinek intőt kell aláíratnia a papával, aki jóságos, de könnyen jár a keze. Idegességében megpróbált fütyörészni, de legnagyobb rémületére a vidám kuplé szomorú dallammá változott az ajkán.

Amikor az Úristen a trónusa elé szólította, olyan kicsi lett, mint egy porszem, csak a szíve dobogott akkorát, mint egy-egy ágyúlövés. Remegve, sápadtan várta, mi lesz az utolsó ítélet.

— Halld, ó Szamos Kettő! — harsogta az Úr. — Kihirdetem feletted az utolsó ítéletet: nem játszhatsz többé az időtlen idők végezetéig, sőt még azután sem, mert . . . Na, mi az?

Gábriel arkangyal ráncigálta az Úrusten köntösét.

— Pardon egy pillanatra! — suttogta alázatosan és a világegyetem egyik félreeső sarkába vonta az Úristent. — Csak azt akartam mondani, hogy vasárnap lesz az Arkangyalok-Őrangyalok válogatott mérkőzés és Szamos Kettő a világ egyik legjobb futballistája.

— Na és? — kérdezte csodálkozva az Úr. — Nem tudom, hogy mit akarsz tőlem, beszélj értelmesebben . . .

Gábriel arkangyal közelebb hajolt.

— Enyhíteni kellene Szamos Kettő fegyelmi büntetését. Gondolnunk kellene arra, hogy a labdarúgó arkangyalok között alig van fiatal . . . A legfiatalabb hétszázötven éves . . .

Miközben az arkangyal az Úristennel pusmogott, az utolsó ítélet fel volt függesztve. Az emberek különféleképpen használták ki ezt az időt: volt, aki zokogva a mellét verte, volt, aki védőbeszédet fogalmazott, egyesek a pénzüket és az ékszereiket dugdosták el, mások — a helyezkedők — a sor legvégére sompolyogtak, voltak férfiak, akik imádkoztak, de szép számmal akadtak olyanok is, akik azzal főzték a csinos nőket: „Most már úgyis mindegy . . .”

— Helyes. Enyhíteni fogom az ítéletet! — mondá az Úr és visszatérve trónusához, felemelte a hangját: — Halld, ó Szamos Kettő, a legutolsó ítéletet: száztizenkéttrillió évig, hat hónapig és négy napig nem játszhatsz . . . Mi az már megint? — kérdezte hátra fordulva, türelmetlenül. — Mit akarsz már megint, Gábriel?

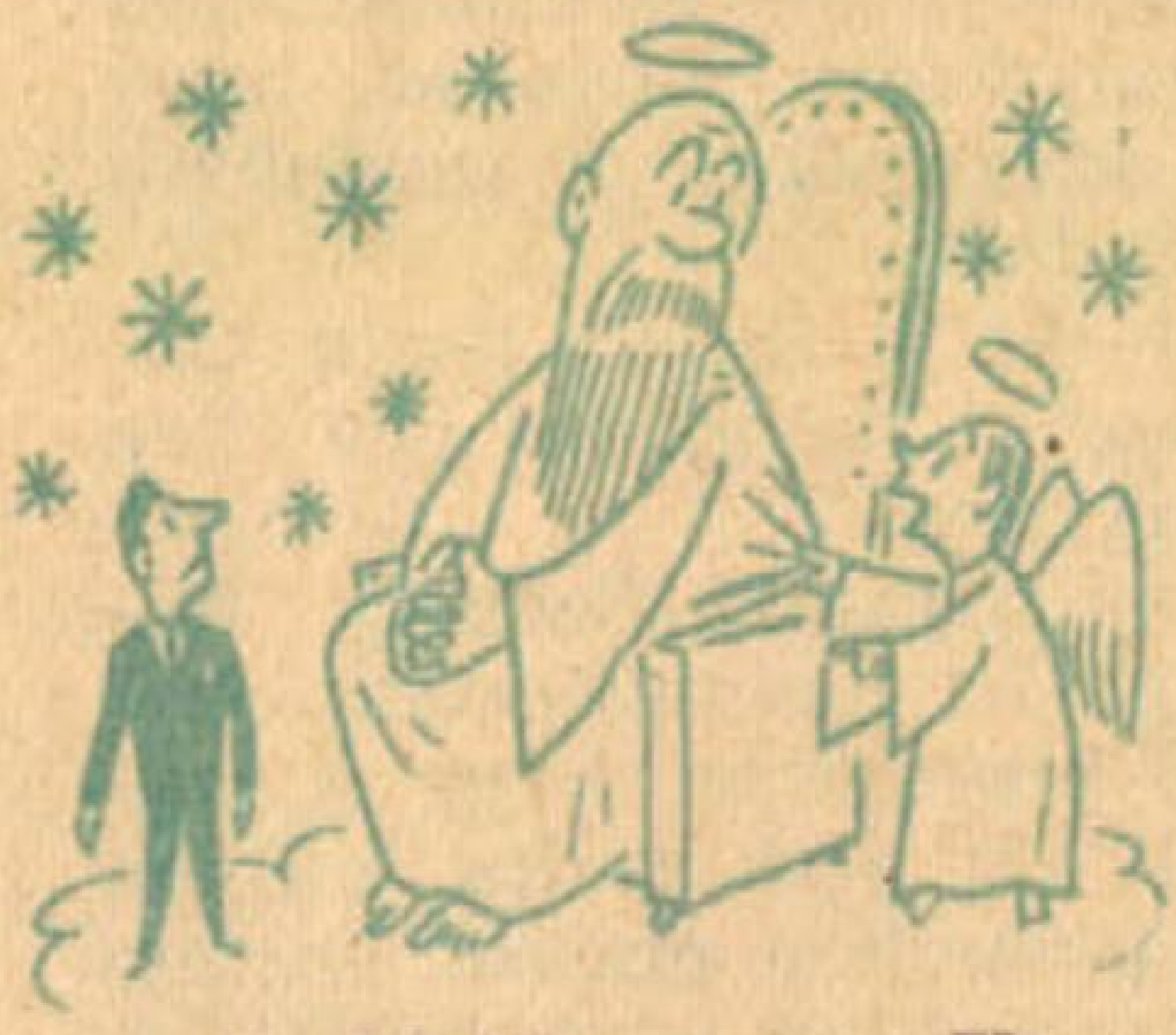

— Ne felejtkezz meg, Uram, hogy csapatod, az Arkangyalok csapata nincs jó formában, továbbá, hogy idegen pályán kell játszaniok az ellenfél hatalmas allelujázása közben . . . Nem nagyon számíthatunk győzelemre, ha csak valami csoda nem történik . . .

— Nyernünk kell! — dörögte az Úristen. — Fogadást kötöttem Luciferrel és én Arkangyalgyőzelemre fogadtam . . .

[illegible] ajosan lesz győzelem —, vakarta meg a fejét Gábriel - de ha Szamos Kettőt beállíthatnánk, akkor . . .

— Egy szót se többet! — emelte fel jobbját az Úr, aztán trónusához menve, kihirdette a legeslegutolsó ítéletet:

— Halld, ó Szamos Kettő! Vasárnap játszanod kell az Arkangyal válogatottban, de aztán ne hozz szégyent ősz fejemre!

— Hozsánna neked! — kiáltotta Szamos Kettő, amin maga is elcsodálkozott, mert tulajdonképpen azt akarta mondani, hogy! „kösz, groszfater!”

S vasárnap délután Szamos Kettő, a Sömököcö volt centercsatára már ingben, glóriában és szárnyakkal játszott az arkangyalok csapatában. Egymaga négy dugót lőtt az őrangyalok kapujába.

Attól a naptól kezdve gyakran lehetett látni a mennyországban nájlonkombinés arkangyalokat és kisangyalokat ausztrálgyapjú kardigánban. . .

Mikes György

Gondos feleség

Szegő Gizi rajza

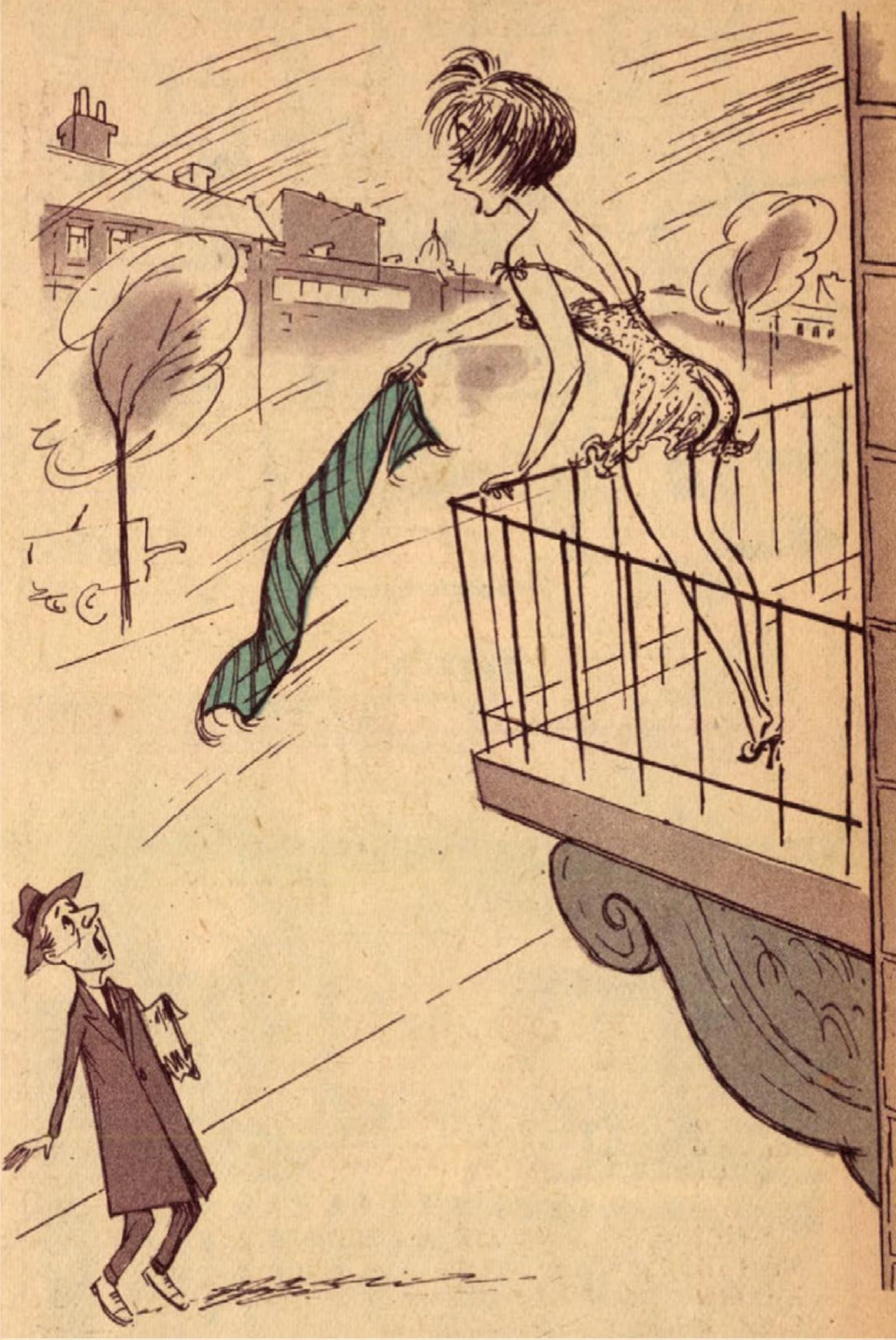

— Lali, várj! Már megint nyaksál nélkül mész el szeles időben?!

Preciz fogoly

Várnai György rajza

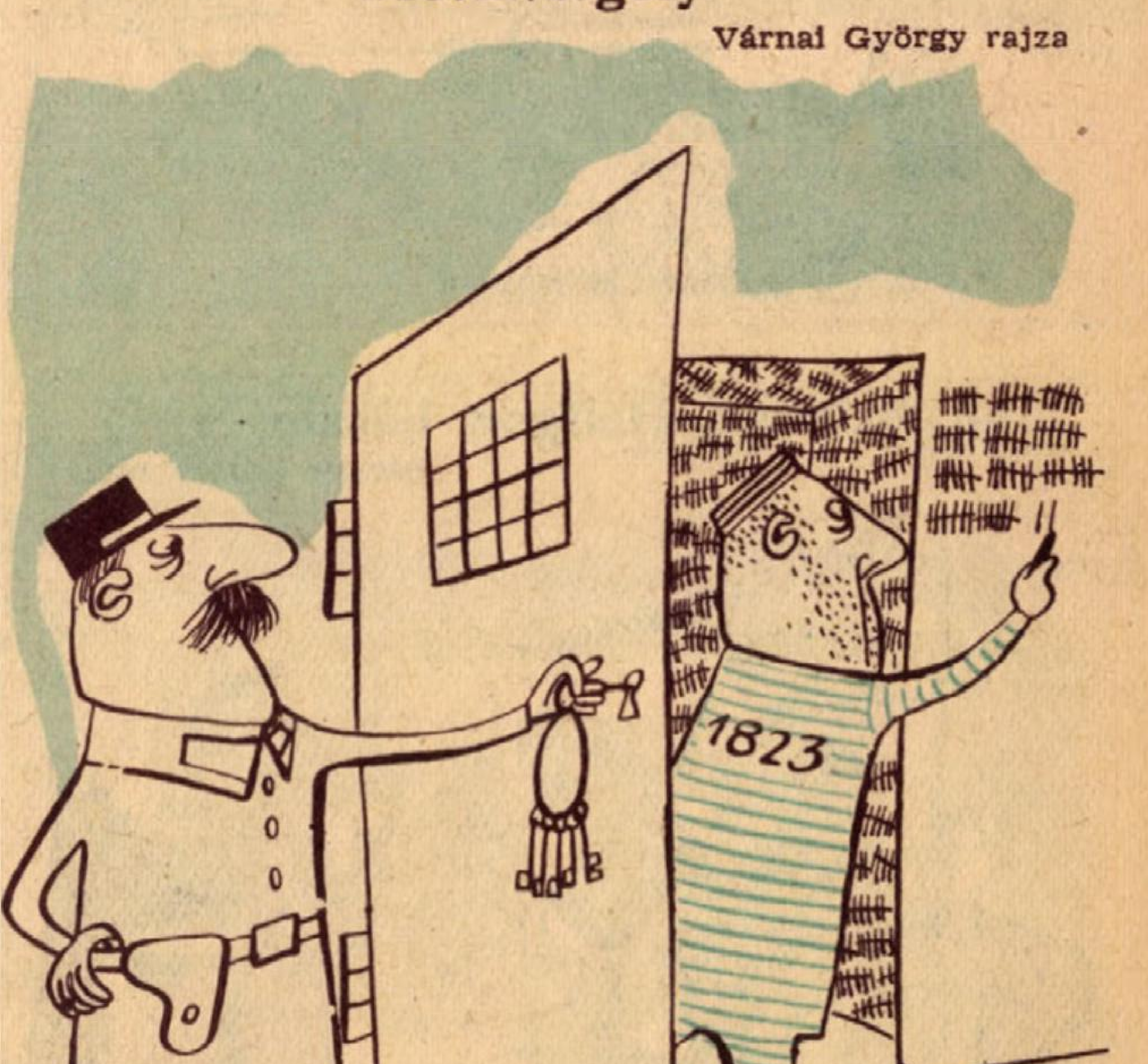

Sátorvárosok lesznek a Balaton partján

Gerő Sándor rajza

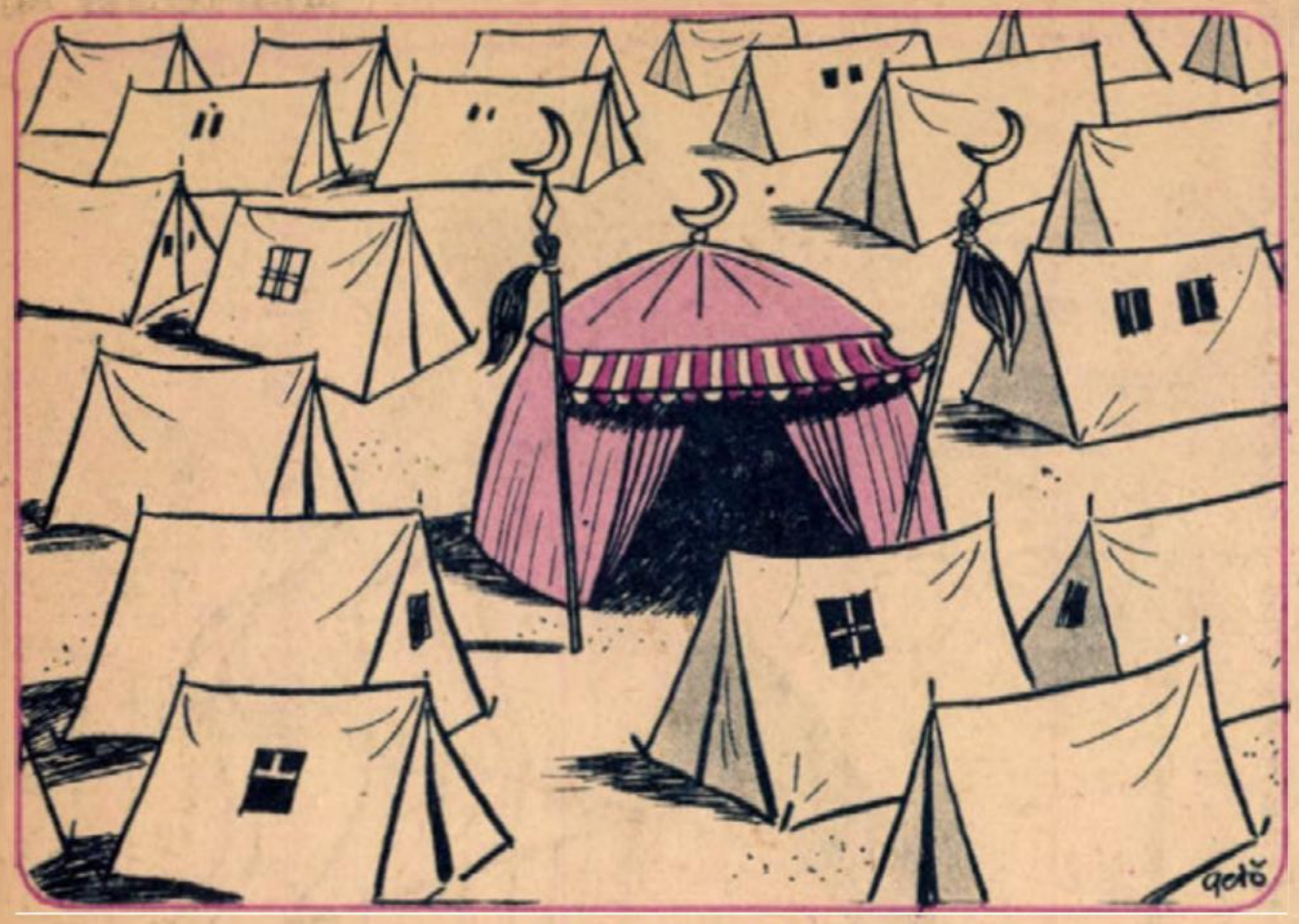

Idegenforgalom

Tiszta Csendes óceánt!

Vasvári Anna rajza

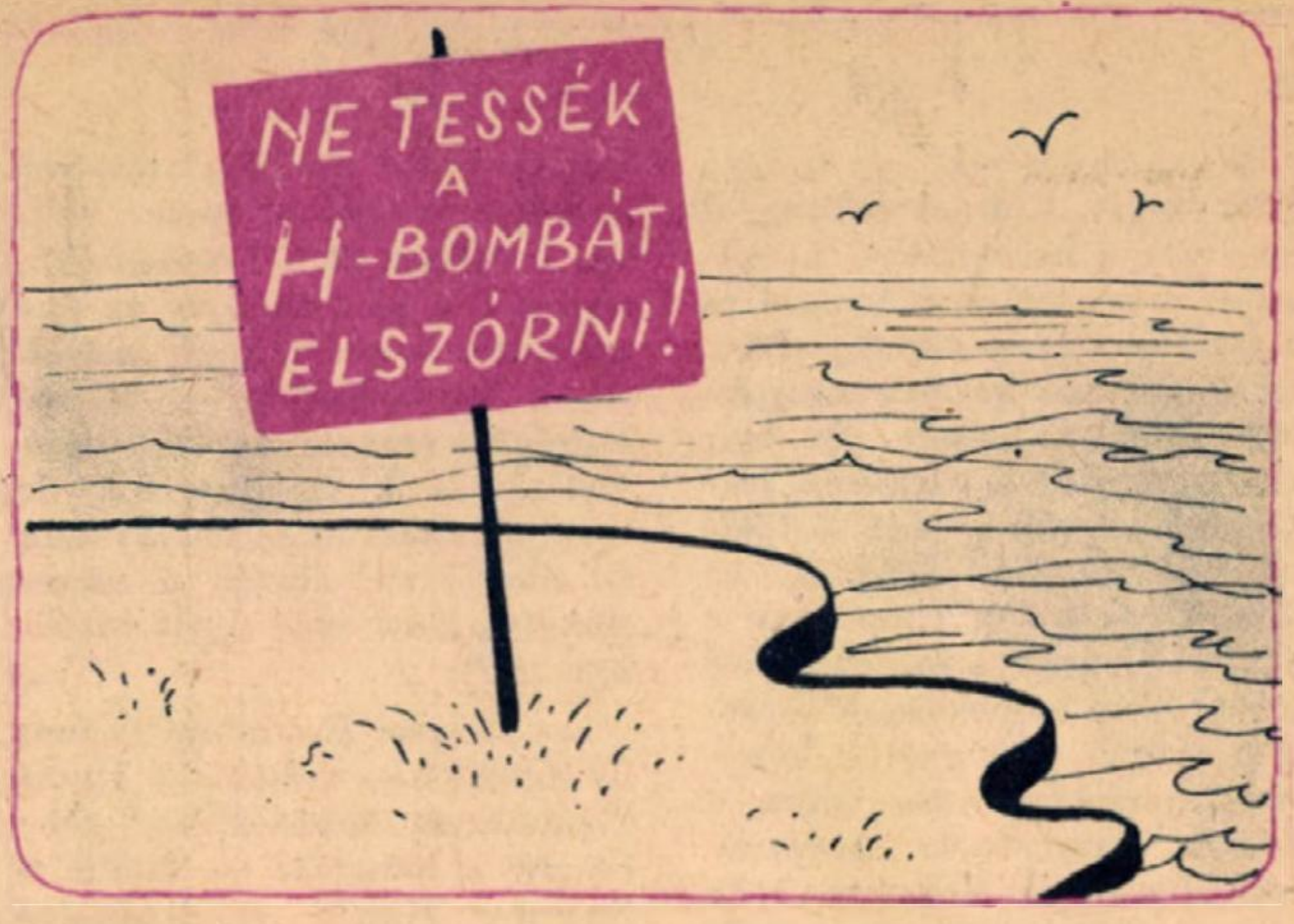
NE TESSÉK A H-BOMBÁT ELSZÓRNI!

Éjféli kísértet a garázsban

Szür-Szabó József rajza

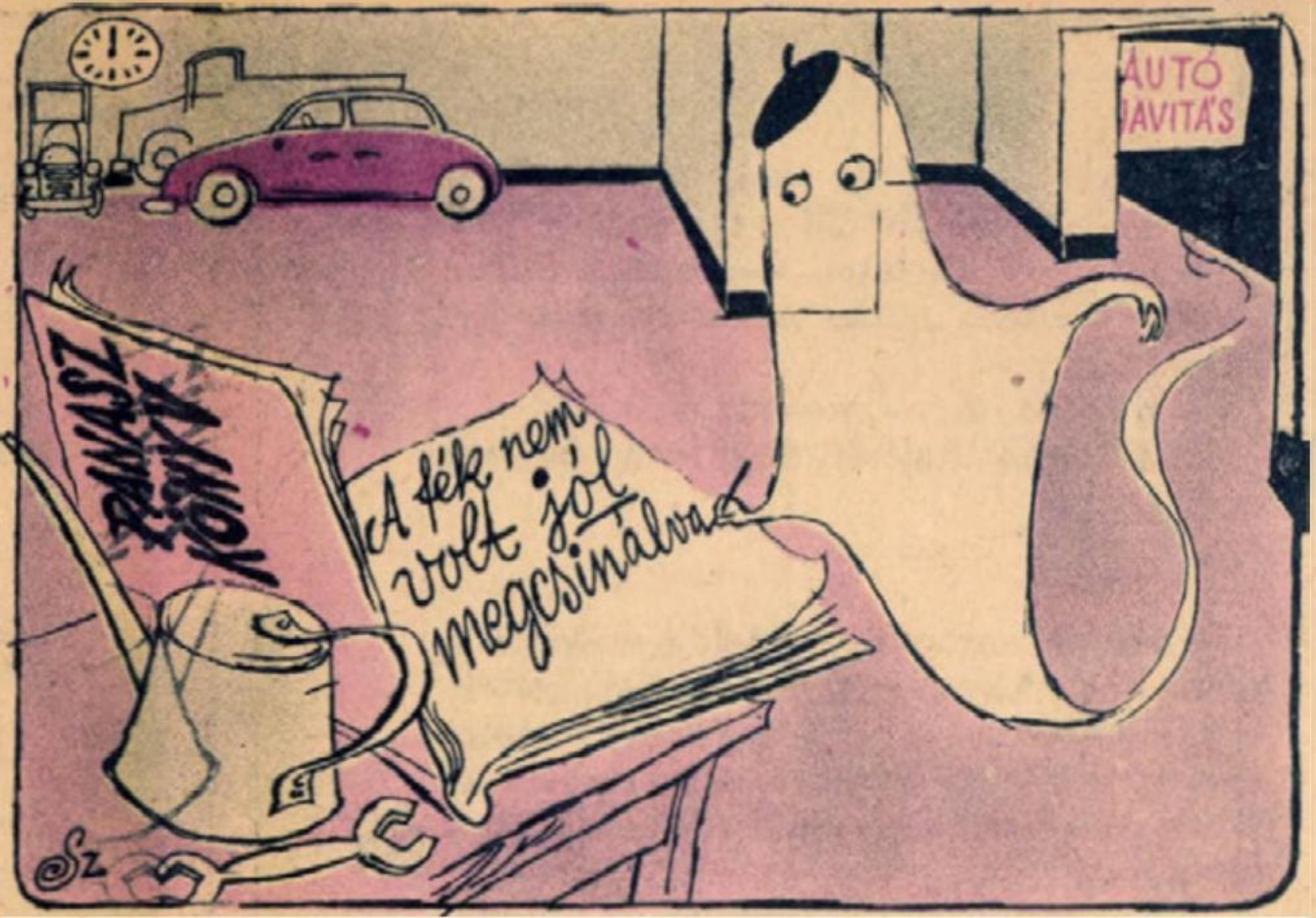
AUTÓ JAVITÁS
A fék nem volt jól megcsinálva
Sz

Korkép

Hegedűs István rajza

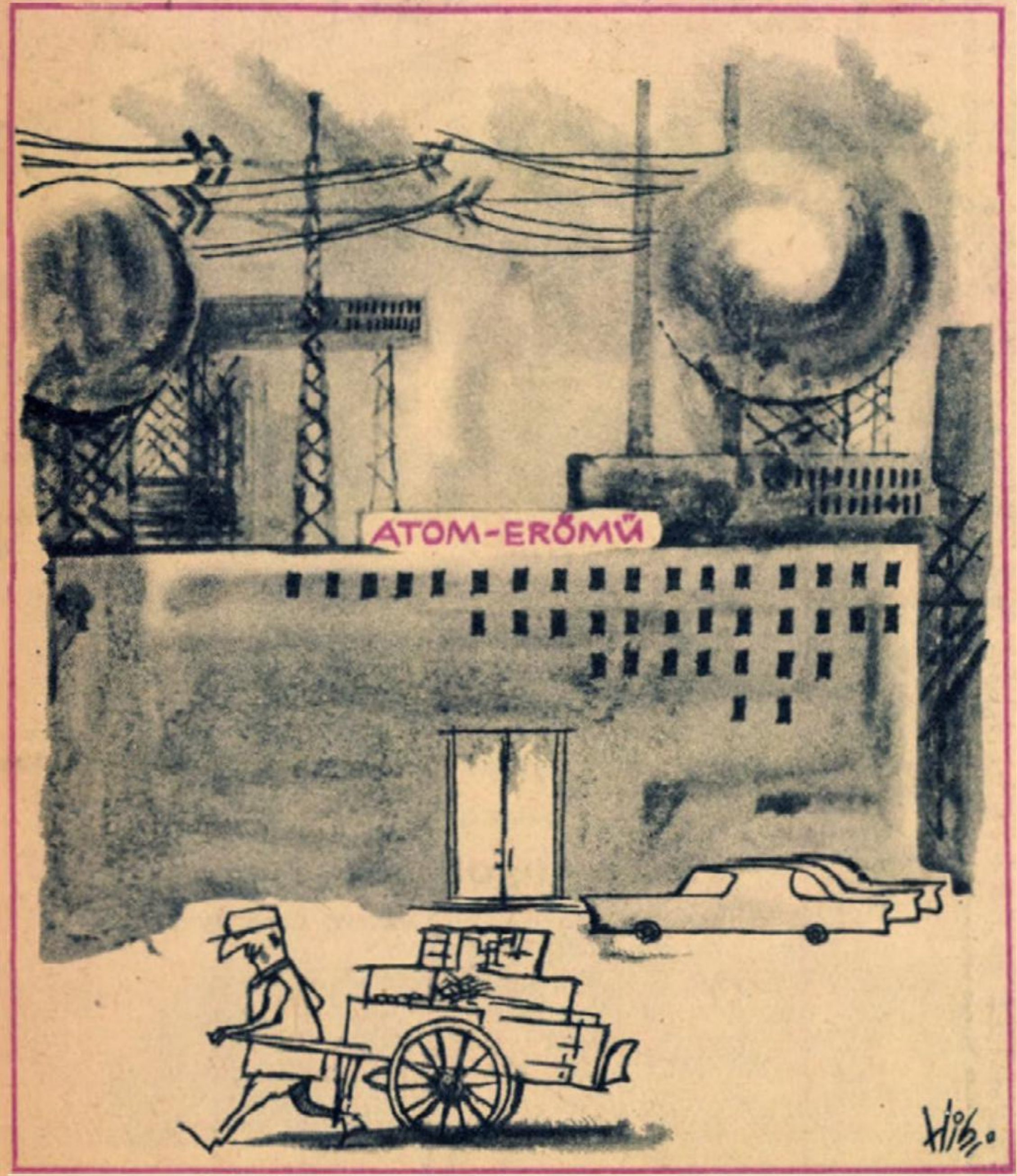

LÉLEKELEMZÉS

Az akadémiai vizsgán a fiatal énekes fergeteges sikert aratott. A családtagok olyan vadul tapsoltak, hogy az idegeneket is magukkal ragadták.

— Ez a Sanyi tiszta Caruso, — mondotta egy öreg nagybácsi.

A fiatalok Székely Mihályhoz hasonlították, ami azt bizonyítja, hogy a család azt sem tudta milyen hangnemben énekel. Otthon primőrökkel egybekötött vacsorát rendeztek az új csillag tiszteletére. Mindenki áradozott.

De az ünnepelt sápadtan és kétségbeesetten ült közöttük és egyre csak azt hajtogatta:

— Tehetségtelen kontár vagyok! Soha sem lesz belőlem énekes.

Először azt hitték, hogy a zseni túlzott szerénysége, de aztán rájöttek, hogy beteges tünet. Amikor meghívták egy koncertre, visszautasítota.

— Nem vagyok méltó, hogy a nyilvánosság előtt szerepeljek!

Hangoztatta, hogy elmegy anyagbeszerzőnek, csupán erre a pályára érzi magát hivatottnak. A család szörnyülködött. Felkeresték Keresztély mestert, a tanárját és megkérdezték mi a véleménye a fiú képességeiről.

— Határozottan tehetséges, — válaszolta, — de szörnyű gátlásokkal küszködik. Jól kereső, középszerű, énekes lehet belőle, ha leküzdi a félszegségét és visszanyeri az önbizalmát.

A családi tanács több tagja hallott már az analitikáról és ezért elhatározták, hogy idegorvos kezére adják a fiút. Ismertek is egy doktort, aki ezen a téren csodálatos eredményeket ért el. Amikor megemlítették Sanyinak az ötletet, ez dadogva mondotta:

— Nem érdemlem meg, hogy ilyen nagy tudós foglalkozzék velem!

Mégis elcipelték a rendelőbe. A doktor munkába vette és több viziten keresztül tartó beszélgetés során kiszedte belőle, hogy az óvodában annak idején nagy lelki megrázkódtatás érte. Minden gyerek elegáns táskában vitte magával a tízórait, de ő csak egy foltozott tarisznyát kapott otthon. Ez megzavarta a lelki nyugalmát. A doktor ráfeküdt az emlékre, bebizonyította, hogy a sok tucat-táska között az ő tarisznyája érdekességnek számított.

A kúra gyönyörűen haladt. Az izgatottan figyelő família megelégedéssel állapította meg, hogy Sanyi kezdi elveszíteni a félszegségét. A rádióban egyszer Giglit hallgatták. Amikor a tenorista befejezte a számát, Sanyi megjegyezte:

— Felfújt nagyság. Nem állnék a mikrofon elé, ha csupán ilyen hangom volna.

A hozzátartozók boldogan összenéztek. Sanyi önérzete nemcsak növekedett, de lassacskán a csúcsokat verdeste. Egyszer fontoskodva jegyezte meg:

— Palló szeretne az operaházhoz szerződtetni, de nem vagyok hülye. A milanói Scalahoz szerződöm.

Nyilvánvaló: a fiúba túlságosan nagy adag önbizalmat oltottak. Elrohantak az orvoshoz és előadták az esetet.

— Könyörgünk, jöjjön el hozzá, beszéljen vele és térítse az arany középútra...

— Bízzák rám, — mondotta az analitikus és máris vette a kis táskáját.

A fiú éppen egy hintaszékben ringatózott és arról ábrándozott, hogy szólót énekel a felhőkön elhelyezett szabadtéri színpadon az angyalok kórusának kíséretében.

— Drága fiatal barátom, — mondotta a doktor, — eljöttem, hogy beszélgessünk egy kicsit...

Sanyi félbehagyta az ábrándozást és fölényesen válaszolta:

— Kedves doktor úr, ne haragudjék, bár alaposan áttanulmányoztam a freudizmust, de nem azért vagyok itt, hogy magának pszichoanalitikai leckéket adjak.

Stella Adorján

A balatoni Helfgott bácsinál

Sándor Károly rajza

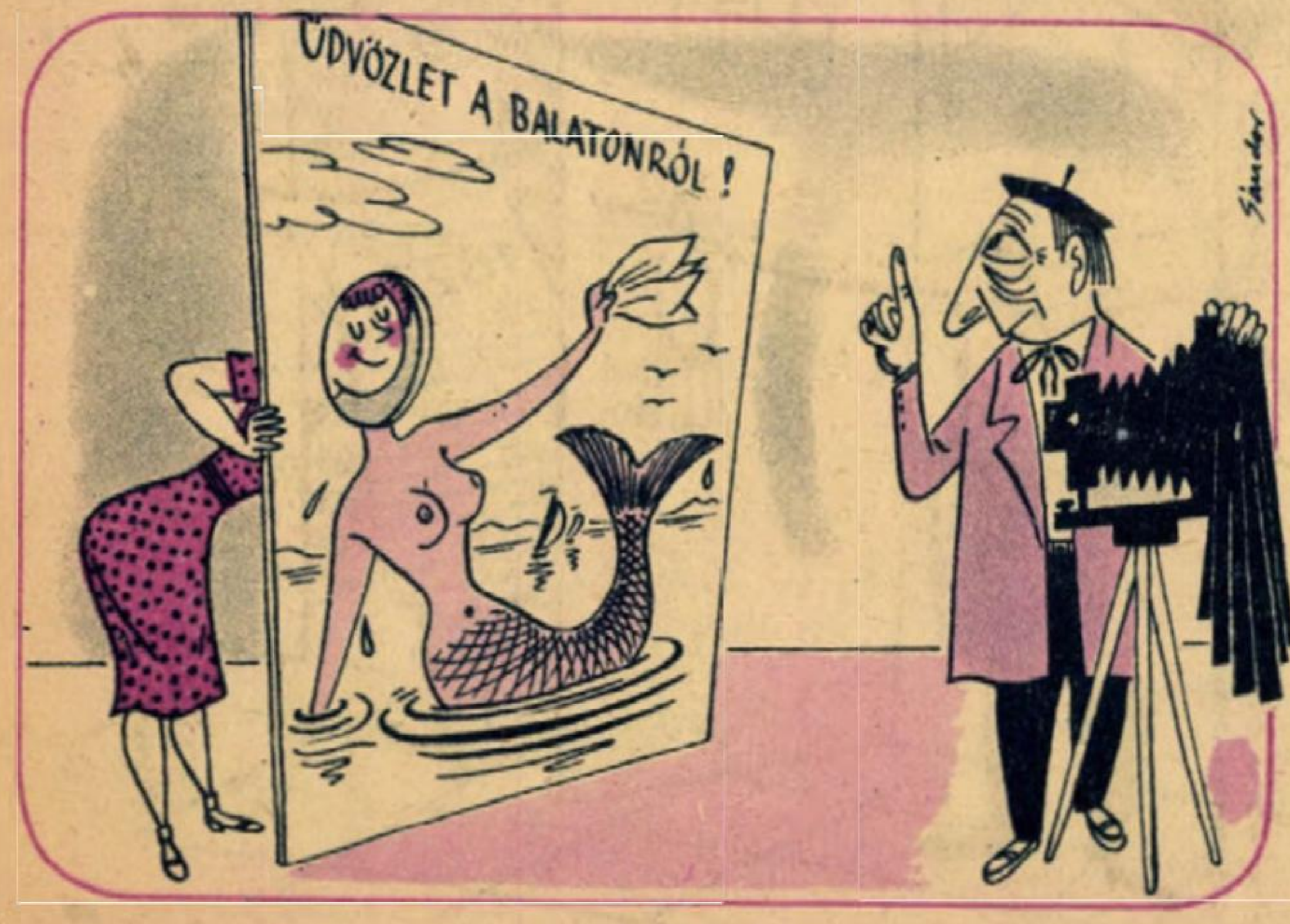

— De Gyula... Nem lesz ez egy kicsit pikáns?

Színház után

Várnai György rajza

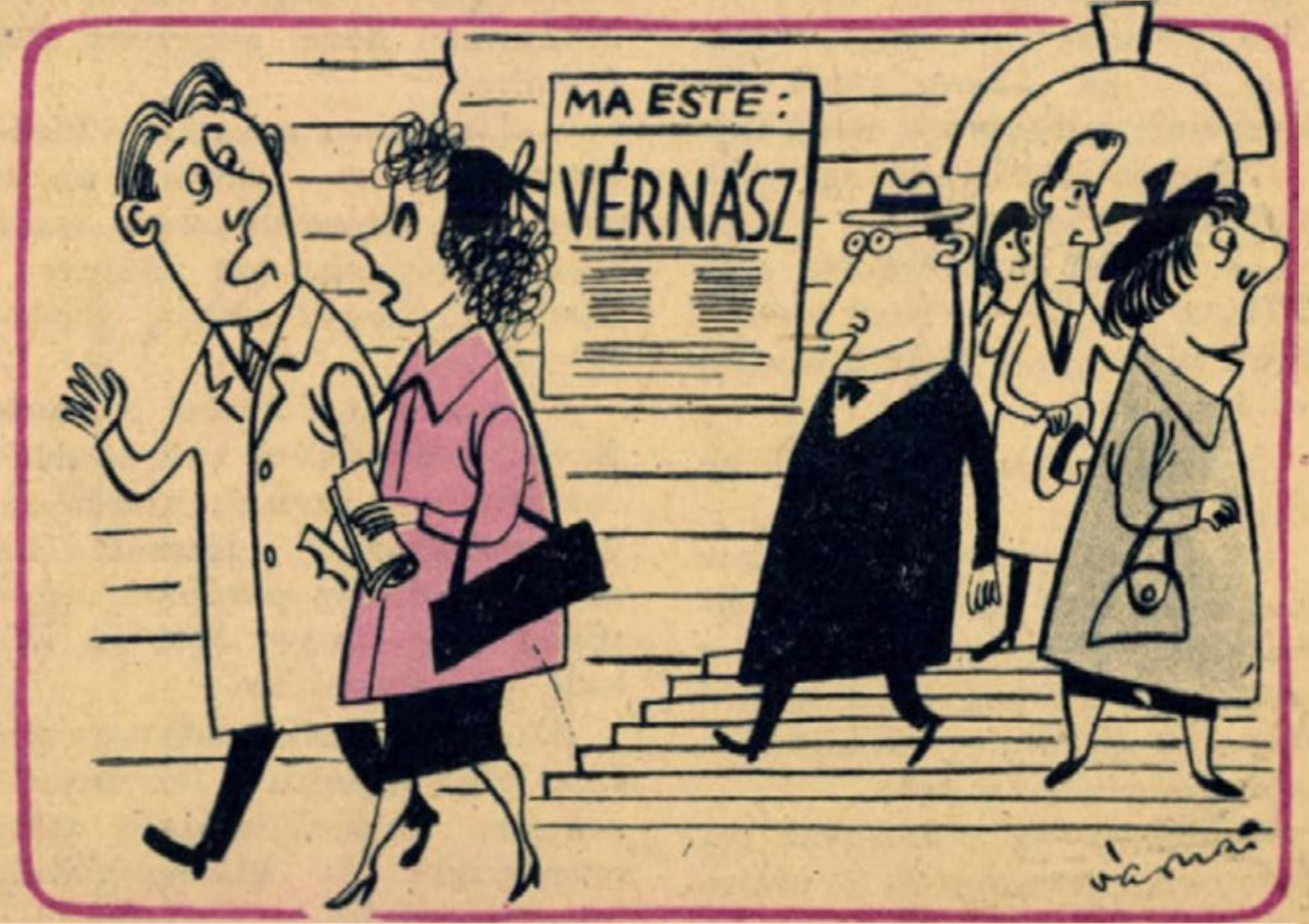

— Nem hittem volna, Ilonka, hogy ennyi baj származik egy esküvőből... Inkább nem is nősülök meg!

Igényes vendég

Hegedűs István rajza

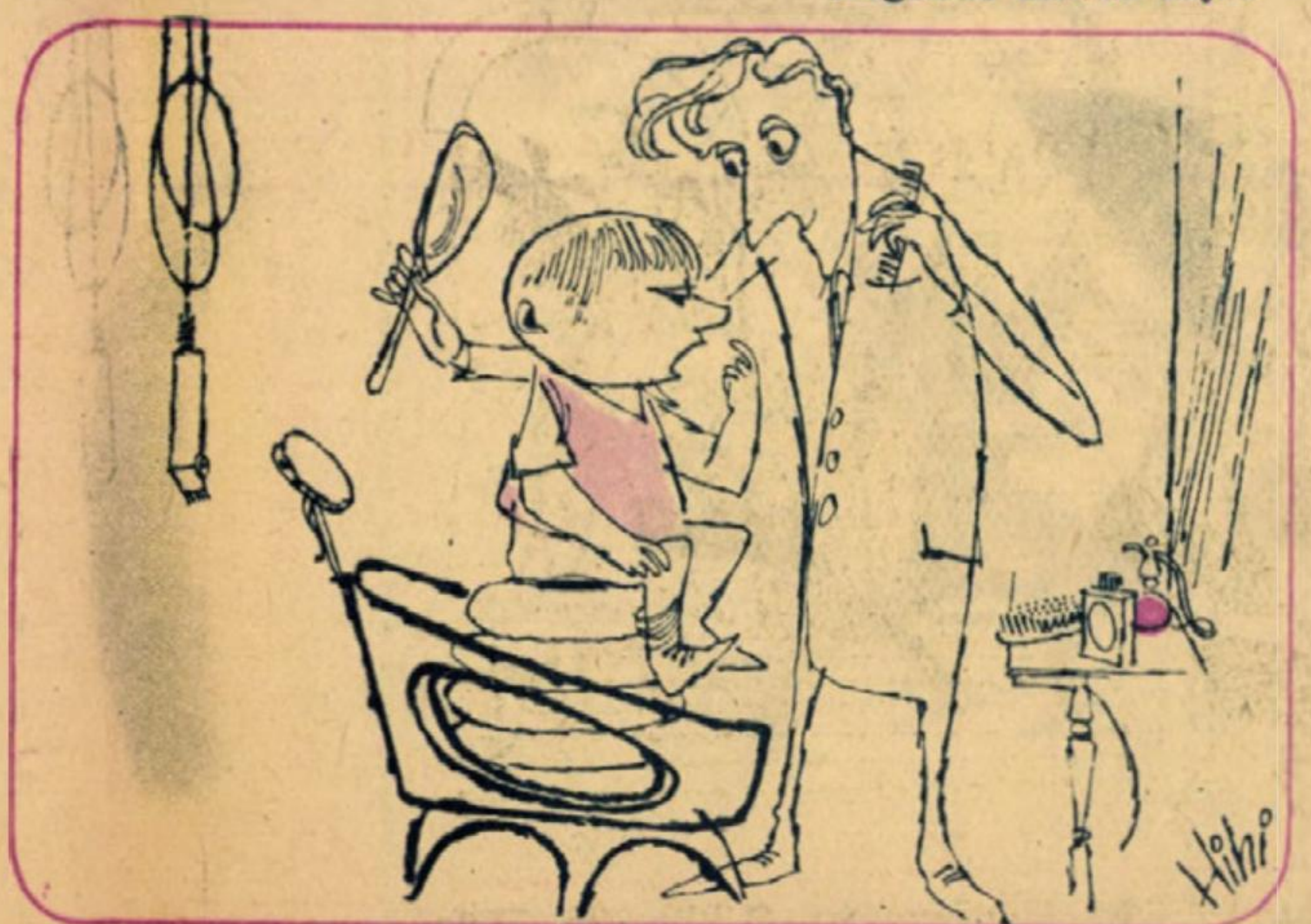

— Ez magának egy Gerard Philippe-frizura?

1957 május

Várnai György rajza

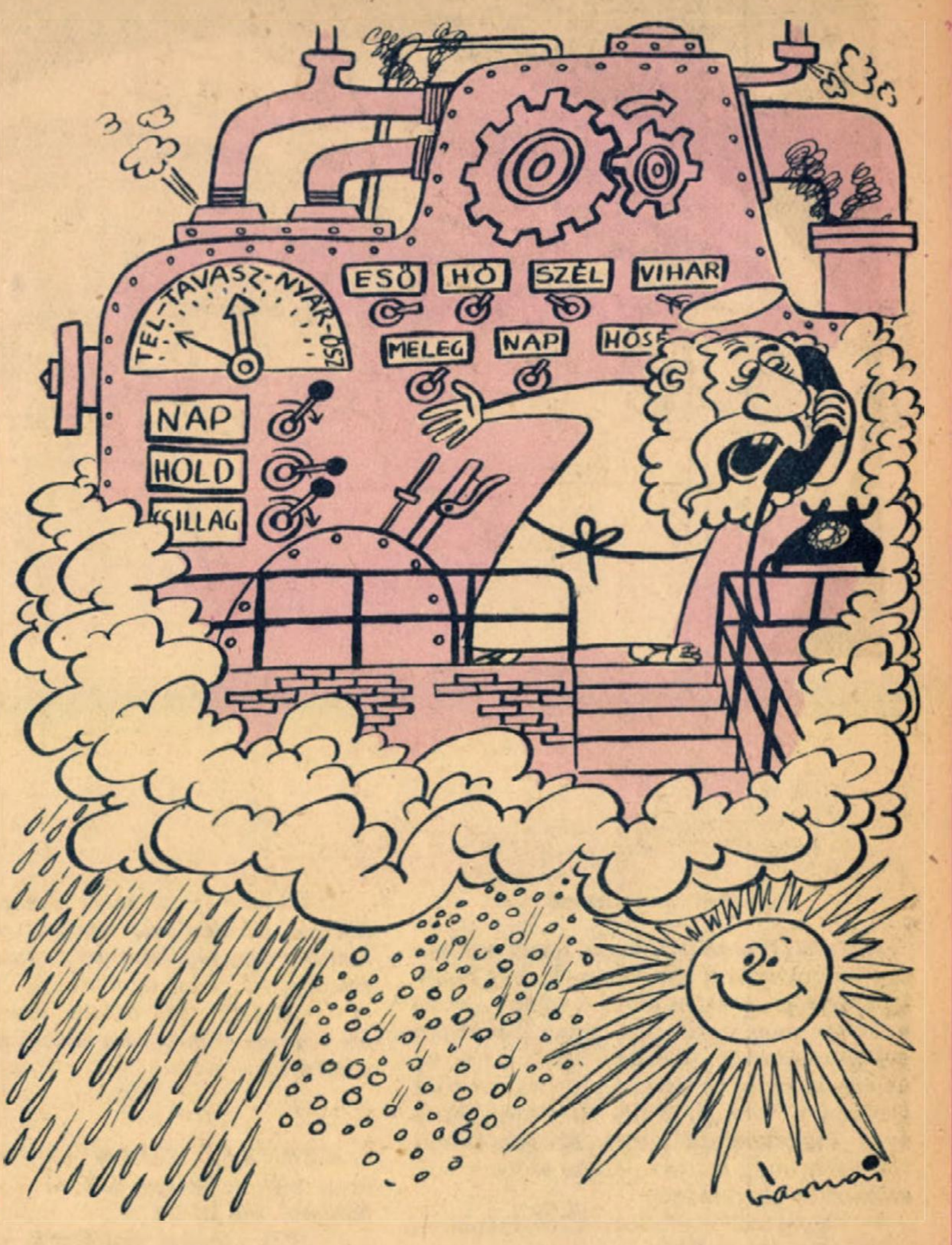

— Halló javító vállalat? Küldjenek egy szerelőt, ez a gép teljesen megbolondult!

Mesebeli Afrika

Vasvári Anna rajza

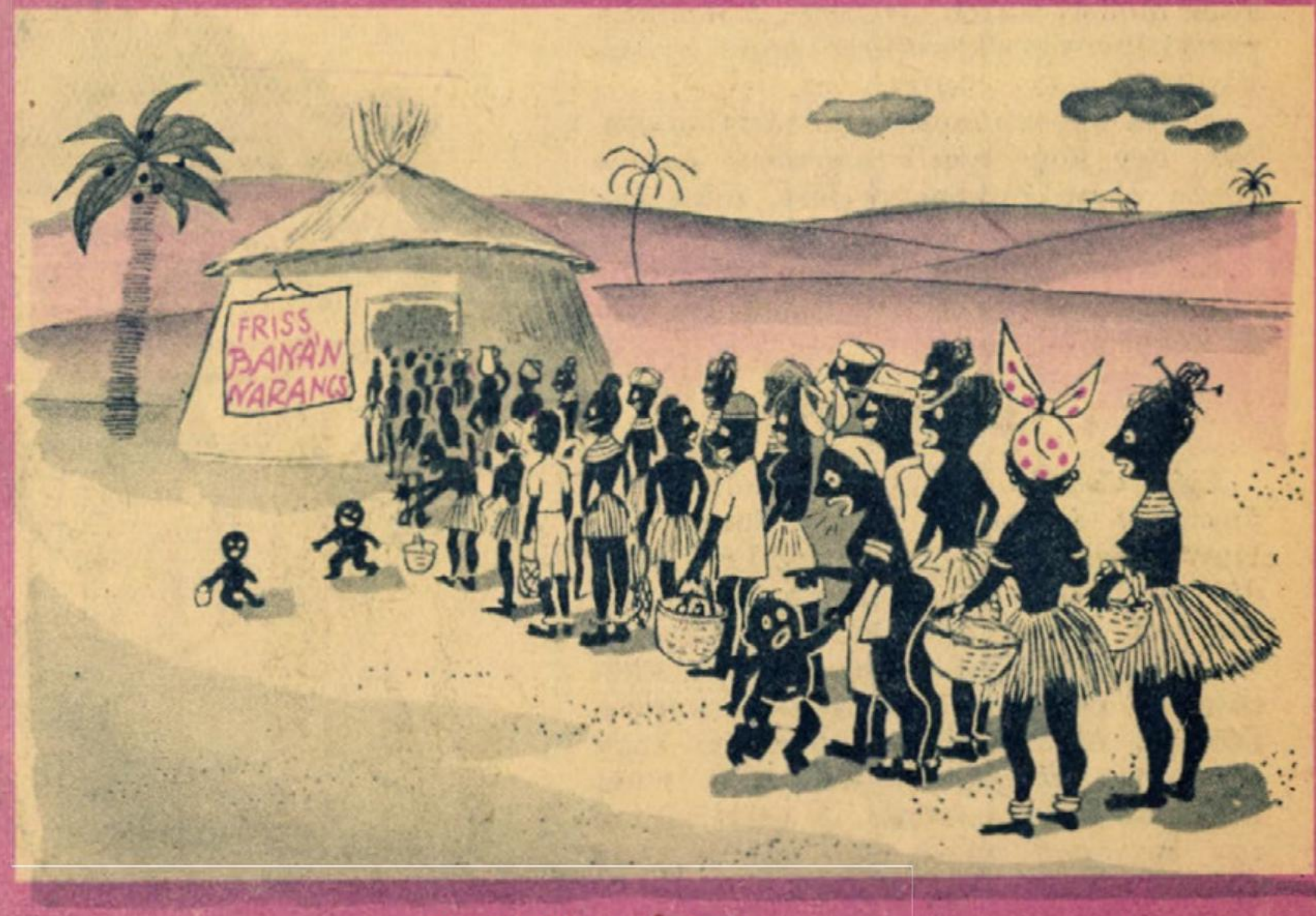

— Miért állnak sorba?
— Makói hagymát osztanak...

Kép az űrhajózás korából

Vasvári Anna raiza

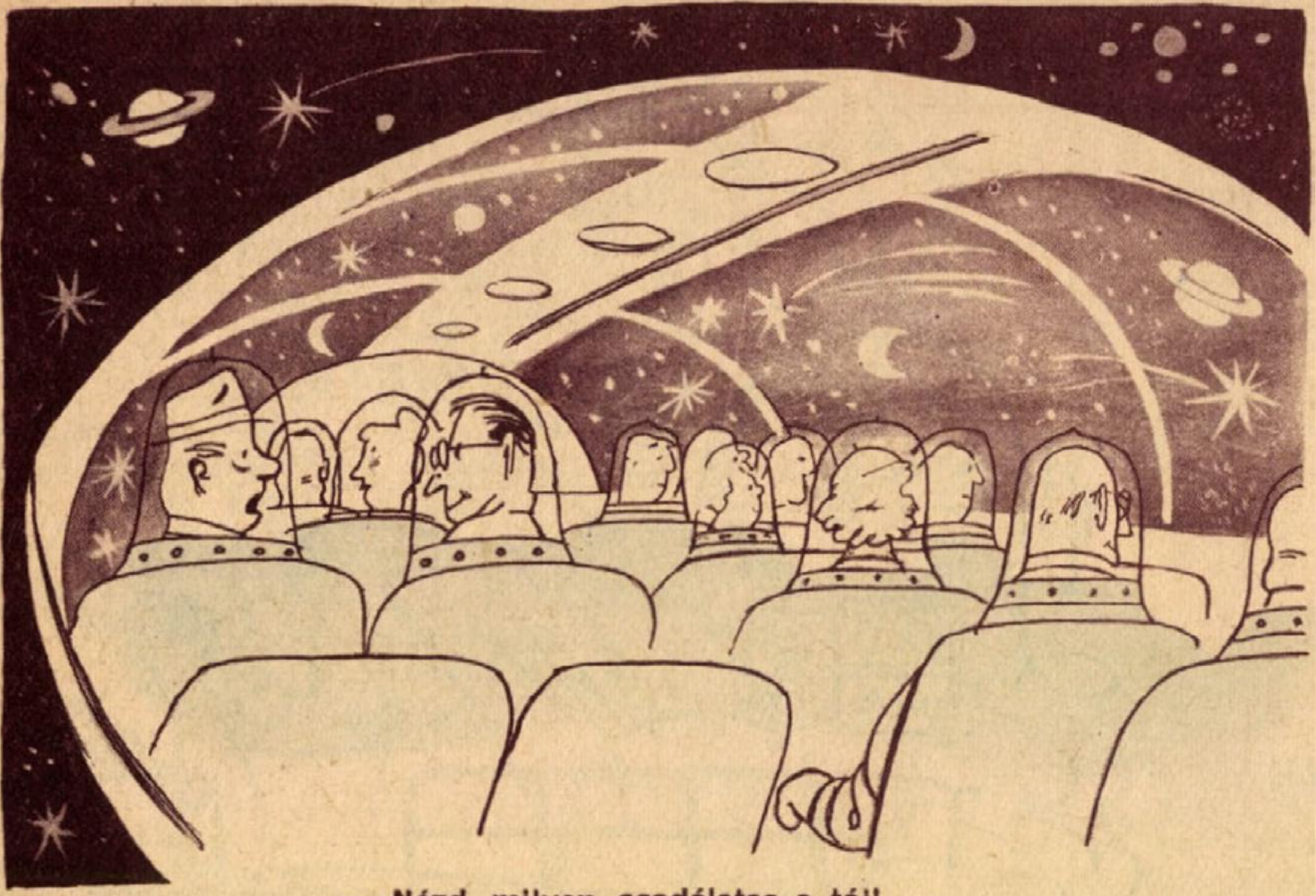

— Nézd, milyen csodálatos a táj!
— Sajnos, nem látok a náthámtól ...

KÉT FORINT

1.

Mennyit mutat az óra? — kérdezte Abai, miközben kiszállt a taxiból.

— Tizenkét forintot — felelte Babai.

Abai fizetett, aztán odaadott még két forintot.

— Köszönöm — mondta Babai.

Azzal tovább hajtott, Abai pedig bement az üzletébe.

2.

Babainak nemsokára letelt a szolgálata, hazament. Alighogy hazaért, csengettek. A pénzespostás volt. Háromszáz forintot hozott, egy régi adósa küldte Babainak. Olyan pénz volt, amire már régen keresztet vetett.

— Egy pillanat — mondta a pénzespostásnak.

És odaadta a két forintot, amit Abaitól kapott.

— Köszönöm — mondta Csabai, a pénzespostás.

3.

Csabai aznap vendéglőben ebédelt, mert a felesége felruccant a nénikéjéhez Gyöngyösre. Az ebéd jó volt, a kiszolgálás figyelmes. Csabai tízforintossal fizetett, aztán a zsebébe nyúlt, elővett egy kétforintost és az asztal sarkára helyezte.

Azt a bizonyos kétforintost.

— Köszönöm — mondta Kabai, a főúr.

4.

Kabai aznap korábban végzett, átszaladt a borbélyhoz megnyiratkozni. Meg is borotválkozott, bekölnizték, bepuderezték, majd fizetett. Tízessel fizetett, aztán elővett a zsebéből egy kétforintost.

— Köszönöm — mondta Abai, a fodrász.

5.

Így szerzett Abai csodálatos kétforintosa egy nap alatt négy embernek örömet és tetejébe még most is ott van Abai zsebében, ha azóta ki nem adta.

g. m.

Külföldi SZEMLE

Peches zsebmetsző

A római Piazza di Spagna forgatagában egy zsebmetsző el akarta emelni egy hölgy kézitáskáját. Rendkívül pechje volt: a hölgy nem volt más, mint Tambroni belügyminiszter felesége, akit erre az útjára is detektív kísért. A titkosrendőr elcsípte a tolvajt, Nello di Castro húsz éves foglalkozásnélkülit. Amikor közölték vele, hogy kit szemelt ki áldozatnak, szomorúan legyintett:

— Egyre nehezebb lesz a mesterség — mondotta lemondóan.

Porrá leszünk ...

A nukleáris háború politikai következményeit érdekesen vázolta egy angol munkáspárti képviselő, Geoffrey de Freitas, miközben a parlamentben vitázott a konzervatív képviselőkkel, akik a Karácsony-szigeti hidrogénbomba-kísérletek mellett törtek lándzsát. A munkáspárti képviselő a következőképpen nyilatkozott:

— Ha elpusztulunk a nukleáris háborúban, egy konzervatív képviselő hamva éppen olyan rádióaktív lesz, mint egy szocialistáé.

Ez a demokrácia! — tehettük volna hozzá, ha történetesen tagjai lennénk az angol alsóháznak.

Mi a humor?

Egy olasz újság, a „Circolo Della Stampa" kiírta az első Nemzetközi Humor Verseny-t. A résztvevőknek röviden meg kell határozniok a humor lényegét. A versenyen bárki részt vehet, tekintet nélkül nemzetiségére, foglalkozására, politikai felfogására, korára, nemére. Az egyetlen kikötés az, hogy a humor meghatározása nem lehet hosszabb hatvan szónál. A zsüri tagjai: egy egyetemi tanár, egy ügyvéd, egy gyáros, két író és egy esztéta.

Humoristák kizárva. Ők elfogultak...

Szerintünk ez is humor!

A humor könyvéből

MEGYERI, a nagy komikus búcsú fellépte alkalmával, amikor a közönség hallani akarta, könnyes szemmel állt a függöny elé és ezt mondta:

— Mindig azt adtam elő, amit nem éreztem, most meg nem tudom előadni azt, amit érzek.

BERNARD SHAW arra a kérdésre, hogy melyik könyv volt rá a legnagyobb hatással, így felelt:

— Két könyvet említhetek, amelyeknek hatása egész életemre szólt: az egyik édesanyám szakácskönyve, a másik édesatyám csekkönyve.

Különböző leveseket árulnak zacskóban

Várnai György rajza

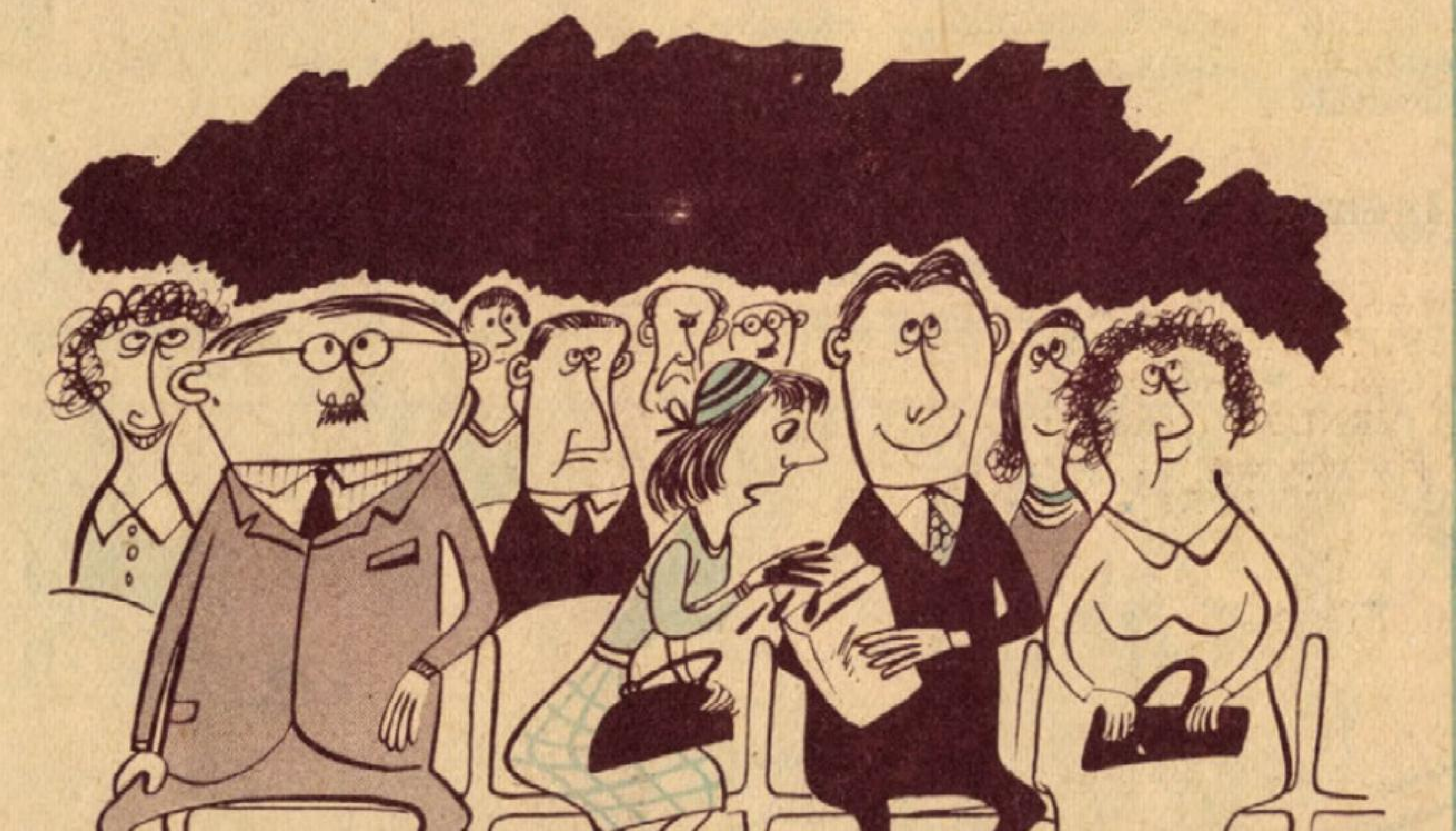

— Ejnye Pista, maga ilyen szórakozott ... Paradicsomlevessel kínál konyakosmeggy helyett ...

Sándor Károly rajza

Pesti újságolvasó esete a szélesvásznú mozi tervével

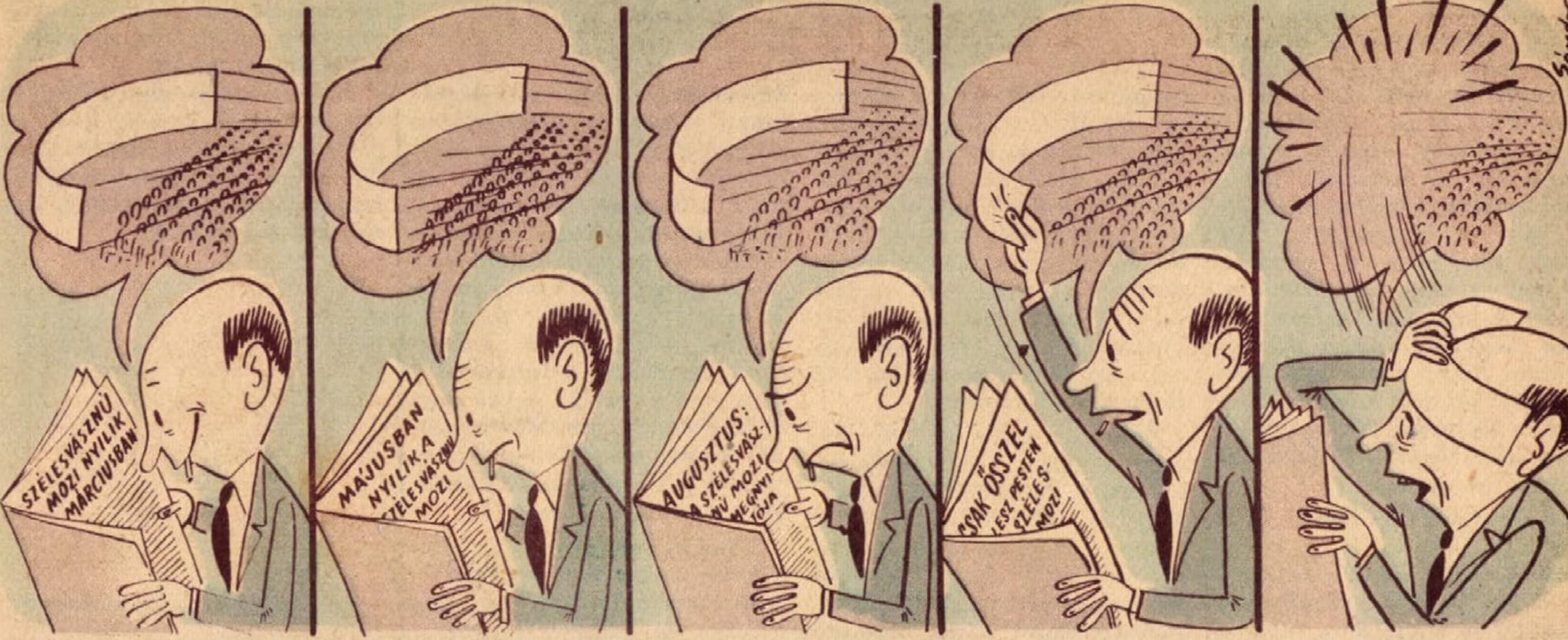
SZÉLESVÁSZNÚ MOZI NYILIK MÁRCIUSBAN
MÁJUSBAN NYILIK A SZÉLESVÁSZNÚ MOZI
AUGUSZTUS: A SZÉLESVÁSZNÚ MOZI MEGNYITÓJA
CSAK ŐSSZEL LESZ PESTEN SZÉLES-MOZI!
Sándor

Vendég úr

A VENDÉG *(mint vadász, ül hosszú méla lesben, vár felajzott ínyre feketét.)*

A SZŐKE *(hangosan, hogy a vendég is hallja, nehogy azt higyje, hogy ő a hibás):* Mért nem mégy oda, Manci, az a szerencsétlen pók már egy félórája ül ott!

A BARNA *még hangosabban, mert ő is súlyt vet rá, hogy tisztán álljon a Vendég előtt):* Majd ha hülye leszek! Tőlem ülhet ott reggelig, megmondtam tegnap a vezető kartársnak, hogy a jobb hetes nem az enyém és pássz!

A FEKETE *(a leghangosabban):* Ne csináljatok felhajtást lányok, mit fog gondolni rólatok a vendég úr!

A SZŐKE *(harsányan):* Tőlem gondolhat, amit akar, azt hiszed, hogy engem érdekel a vendég? Nekem vőlegényem van, az kikaparná a szemem, ha a vendégekkel törődnék!

A BARNA *(még harsányabban):* De oda vagy vele! Azt hiszed, másnak nincs vőlegénye?

A FEKETE *(a legharsányabban):* De lányok, a vendég úr előtt ...

A VENDÉG: Bocsánat, kérnék egy ...

A FEKETE *(jóságosan):* Egy kis türelmet, vendég úr! Váltás!

MÁSIK SZŐKE, MÁSIK BARNA, MÁSIK FEKETE *(átveszi a szolgálatot. Szőke, barna és fekete el.)*

A VENDÉG *(fellélegzik):* Na végre! Kérnék egy ...

MÁSIK SZŐKE *(harsányan):* Mért nem mégy oda, Juci, a jobb hetesnek valami kívánsága van!

MÁSIK BARNA *(még harsányabban):* Na és? Azért nem fogom kitörni a nyakamat!

MÁSIK FEKETE *(békitően):* Azért a vendég úr is lehetne egy kicsit türelmesebb ...

A VENDÉG: Most már tudom!

MÁSIK FEKETE *(őszinte érdeklődéssel):* Mit, vendég úr?

A VENDÉG *(szomorúan):* Hogy miért tiltott el az idegorvos a feketekávétól ...

Gergely Miklós

Borverseny Balatonbogláron

Gerő Sándor rajza

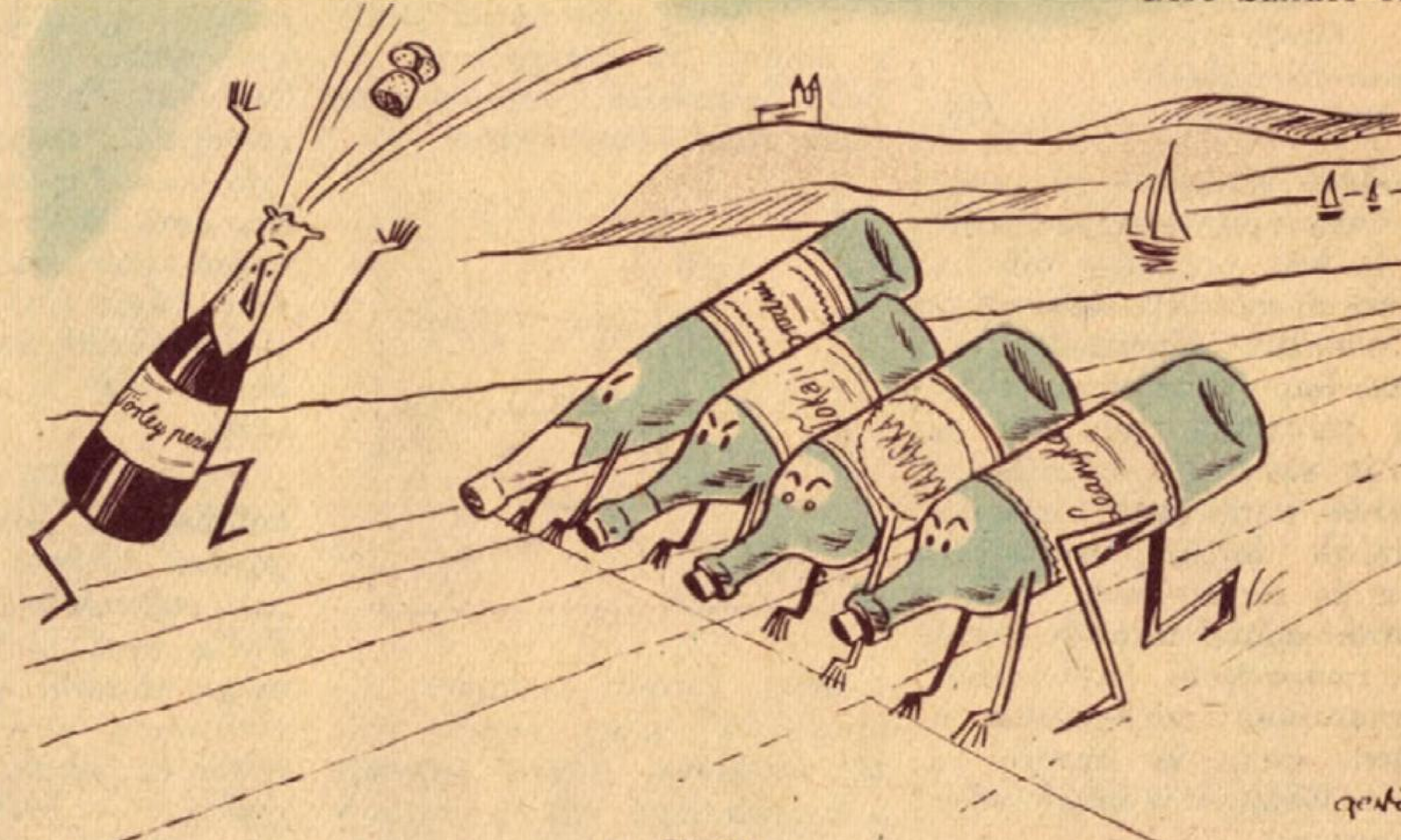
Törley pezsgő
Tokaji
Kadarka
Leányka
gerő

— Start!

Absztraktok és realisták a tárlaton

Szegő Gizi rajza

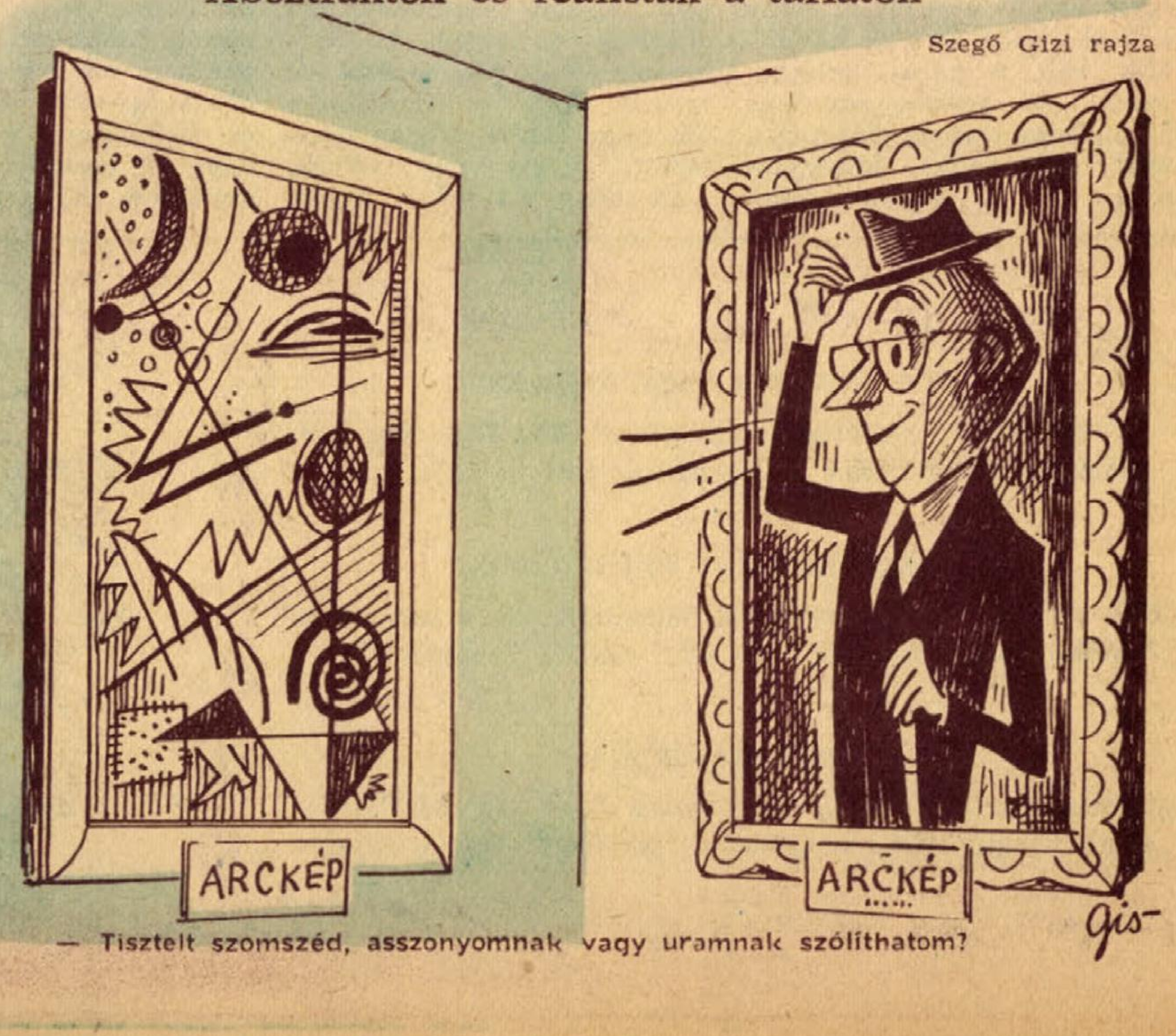
ARCKÉP
ARCKÉP
gis

— Tisztelt szomszéd, asszonyomnak vagy uramnak szólíthatom?

HEFAISZTOSZ

Ami latin tanárunknak igazi neve Márton Gábor volt, de mindenki csak Hefaisztosznak hívta. Ezt a nevet onnan kapta, hogy féllábára sántított, mint a görög isten. De nem ám szánalmasan vagy csúnyán, hanem szinte elegánsan, sőt kecsesen. Botot nem hordott, könnyen és libegve járt és a katedrára úgy lépett fel, hogy a rövidebb lábával szabályos félfordulatot írt le. A sántaságát egyáltalán nem szégyellte, hanem mintha felhívta volna rá a figyelmet. Egyszer például, mikor kilestünk a folyosóra és ordítottuk, hogy „jön, jön!” — Hefaisztosz megállt az ajtóban:

— Nemcsak jön, hanem itt is van! — mondta és a sánta lábával rúgta hozzá a taktust. Általában szeretett ritmikusan beszélni és ilyenkor a lába is működésbe lépett. Sok jeles mondása volt, de legnagyobb sikerét azzal érte el, ahogyan a disztichont tanította:

Ramtata-rimbam-bumrata-
tárata-csimbala-bimbum
Csincsin-csinkala-du,
kotty ide-kotty oda, nyekk!

Mindent összevéve jó tanár volt, sokat és szívesen tanultunk tőle, de volt egy nagy hibája. Roppantul szeretett szójátékokat csinálni, kínrímeket és elvárta, hogy nevessünk rajta. Amíg kisdiákok voltunk, ez ment is valahogy, de mire a hetedikbe kerültünk, alaposan meguntuk folyton ismétlődő vicceit és bizony meg kellett erőltetni magunkat, hogy nevetéssel honoráljuk. Utóbb már megszerveztük, kiosztottuk a szerepet, hogy ki kezdje és akkor a többinek is kötelessége volt nevetni.

Így ment volna ez tovább is és meglettünk volna békében egymással, ha Hefaisztosz egyik este be nem tévedt volna a Bimbóházba. Ez a kis kocsma kint volt a város határán, tanár- és pedellus-veszélyen kívül, hagyományos diáktanya, ahol néhanapján összegyűltünk és jól kikornyikáltuk magunkat. Volt ott egy kislány is, bimbó a Bimbóházban, Tálas bácsinak, a vendéglősnek a lánya, akibe az egész hetedik osztály szerelmes volt. Különösen egyik osztálytársunk, Beke Jancsi, rajongott Erzsikéért és nem volt nap, hogy ott ne járt volna. Egyik este is ott ült Erzsike mellett és felolvasta neki legújabb versét, amikor Hefaisztosz belépett.

Nyilván a havaseső verte be, vagy a fátum, mely még az isteneknél is erősebb, de akárhogy is, ott volt és Beke Jancsinak torkán akadt a rím. De ahelyett, hogy levonta volna a konzekvenciákat, illedelmesen köszönt volna, vagy szó nélkül elkotródik, ott maradt, hangoskodott és vitézkedett Erzsike előtt és úgy tett, mintha nem ismerné Hefaisztoszt. Ez Jancsi viselkedésén annyira felbőszült, hogy másnap jelentette a dolgot az igazgatónak és Beke Jancsinak sürgősen más iskola után kellett néznie.

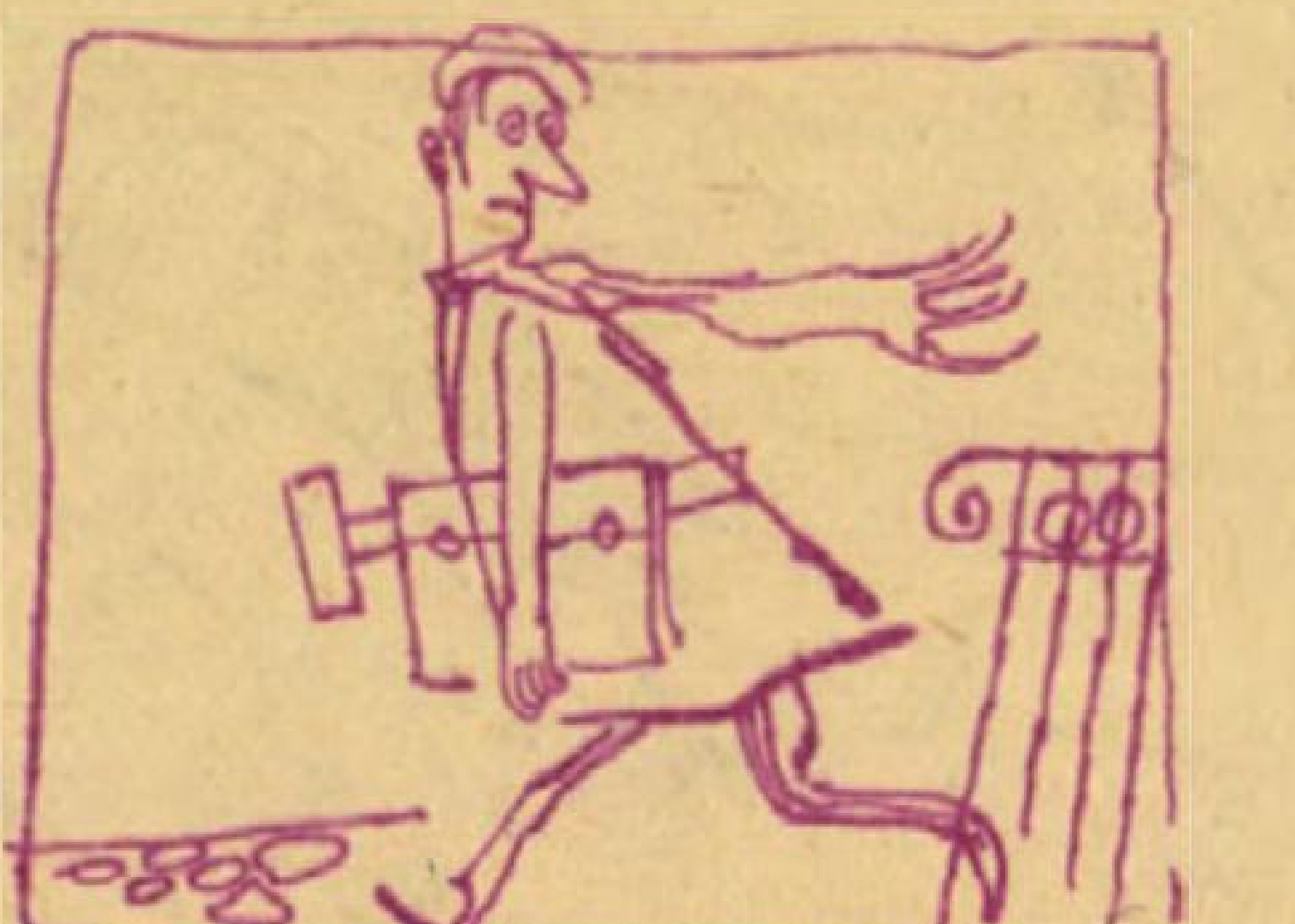

Beke Jancsi „csendes eltávolítása” nagy csapás volt az osztályra. Jancsi ugyanis a legjobb súgó volt az osztályban, valóságos súgózseni. Valahogy úgy tudta a száját formálni, hogy hangtalanul is le lehetett olvasni róla az algebrai vagy fizikai képleteket, az ablativus absolutust és más hasonló jókat. Nagyon dühösek voltunk Hefire és bár elismertük, hogy Jancsi ostobán viselkedett, mégis, úgy véltük, azért nem lett volna szabad feljelenteni, Hefi megelégedhetett volna egy osztályfőnöki megrovással, magaviseletből kevésbé szabályszerűvel, de ezért mingyárt kicsapatni . . . Elhatároztuk, hogy megbosszuljuk magunkat. Kiadtuk az ukázt, hogy ezentúl nem szabad Hefaisztosz viccein nevetni. Semmi körülmények között sem. Mondhatja a legjobb vicceket (ez a veszély ugyan nem fenyegetett, de mit lehet tudni), itt ezentúl nem lesz nevetve. Nevetés? De még csak kuncogás, mosolygás sem.

Hála az osztály kiváló szellemének, a bojkott teljes mértékben sikerült. Hefaisztosz hiába viccelt, mi hidegen és némán bámultunk rá és még csak egy arcizmunk sem rándult. Ő persze észrevette, nem lehetett észre nem venni, de biztosan azt gondolta, hogy ez csak ideig-óráig tart és majd csak visszatér a régi jó hangulat. Tévedett. Mi rendületlenül kitartottunk fogadalmunk mellett, annál is inkább, mert az űr, amit Beke Jancsi hagyott maga után, mind érezhetőbbé vált. Súgás híján egyre többen szekundáztak be, főleg algebrából és ezt is Hefi rovására írtuk.

A régi szép latin óráknak befellegzett. Komoran és szigorúan ültünk a padban és nem voltunk hajlandók nevetni. Pedig nem Hefin múlt. Ő a maga részéről igazán mindent elkövetett, ontotta a vicceket, tréfás és bohókás szójátékokat gyártott — hiába. Az osztály nem nevetett. Hefaisztosz nem nyugodott bele, most új és válogatott jó viccekkel traktált bennünket, szerintünk készült az órára, de hasztalan. Az osztály hallgatott. Sokszor igazán nem volt könnyű, de megálltuk. Így ment ez egy darabig, és Hefaisztosz végre belátta, hogy az osztállyal nincs mit kezdeni és abbahagyta a tréfálkozást. Sápadtan, összeszorított szájjal ült a katedrán és nem ütötte a taktust. Rendes, szabályos és a múlthoz képest száraz latin órákat tartott.

Egyszer aztán, mikor Vergiliust fordítottuk, Aeneas lemenetelét az alvilágba, Hefaisztosz, bizonyára nem tréfás kedvében, hanem csak megszokásból, azt mondta a felelőnek:

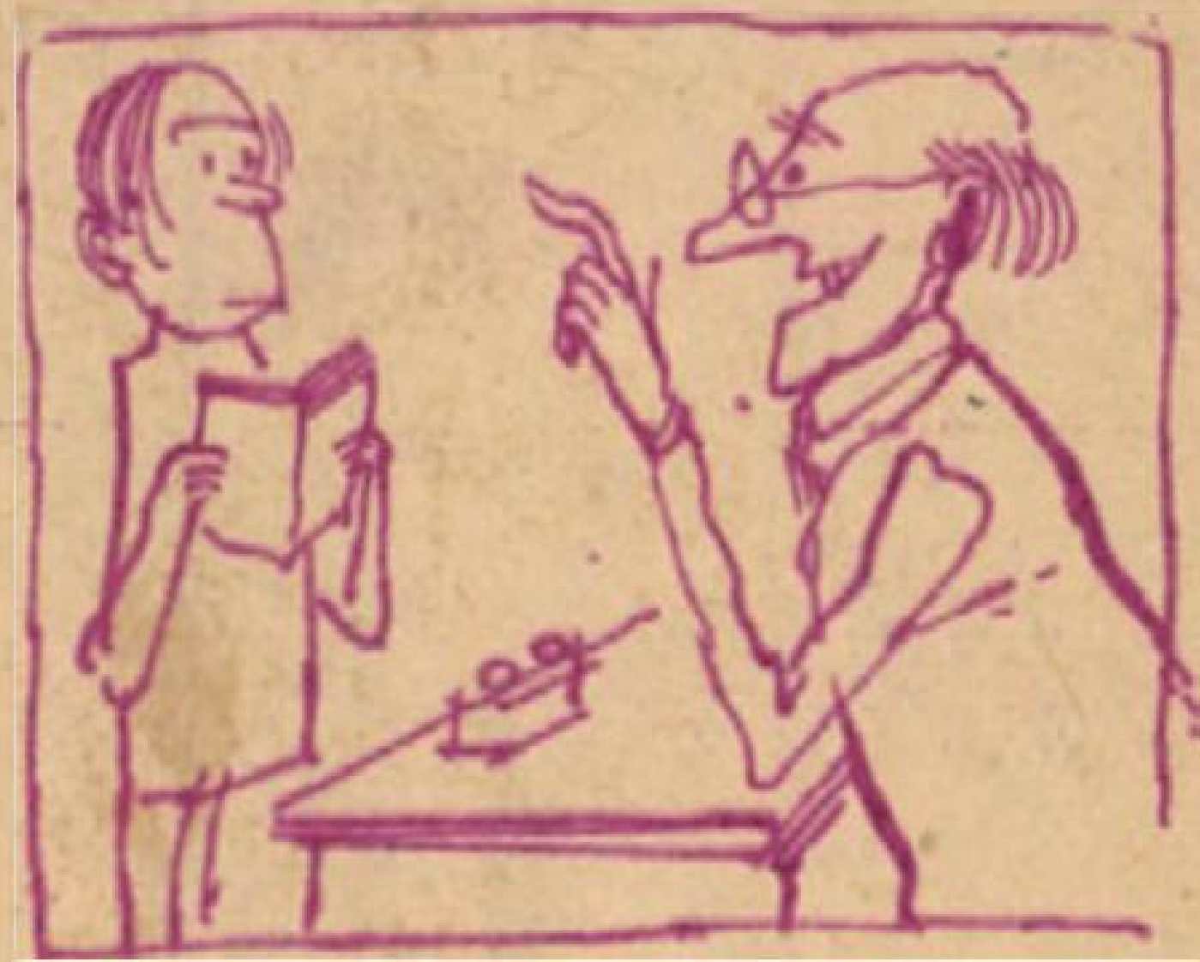

— Vigyázzon kérem. Aeneas. Nem one ász.

Erre hátul az utolsó padban Molnár Pistából, akinél az éjszaka nagy huszonegyezés volt, kipukkant a röhej. Előbb csak elvörösödött, a szemei kidülledtek, de aztán nem bírta tovább és hatalmasat röhögött. Mi egy pillanatig dermedten néztünk a sztrájktörőre, de aztán követtük Pista példáját. Ellenállhatatlanul, viharosan nevetett az osztály, a nevetés, mint valami gátszakadás, elsöpört minden fogadkozást. Szűnni nem akaró, önfeledt, szívből jövő röhögés volt. Mintha az a sok elfojtott jókedv, ami az elmúlt hónapokban összegyűlt bennünk, most egyszerre kikívánkozott volna.

Hefaisztosz először nem akart hinni a füleinek, de aztán ő is mosolygott és úgy, ahogy ilyenkor szokta, a ceruzájával ütemesen kopogott a katedrán:

— Mi az, mi az. Kérem, nyugalom.

Ezzel a nevetéssel feloldódott a köztünk levő viszály és mi ismét keblünkbe zártuk Hefaisztoszt. Hefi hálás volt Molnárnak. Előre ültette, sokat foglalkozott vele. Csak az Isten őrizte, hogy nem kapott jelest latinból.

Balázs Sándor

Kis filozófia nagy dolgokról

Csókod örök, reméltem a pázsiton. Ah! Jöve kin, s e
Ballada: ballonomon — fű nyoma lett az örök.

Főnökváltozás az expedícióban

„Hát az a blőd mért nyalja a bélyeget? Ott a szivacska!”
„Főnöke megy. Jön más. — Edzi magát Tihamér.”

Pesti pomológia

„Gránátalma az ajkad, Irén. Hadd kóstolom ízét!”
„Csak nyugi! Alma a szám? — Akkor a csókom is az!”

o. t.

Bürokrácia a sportban

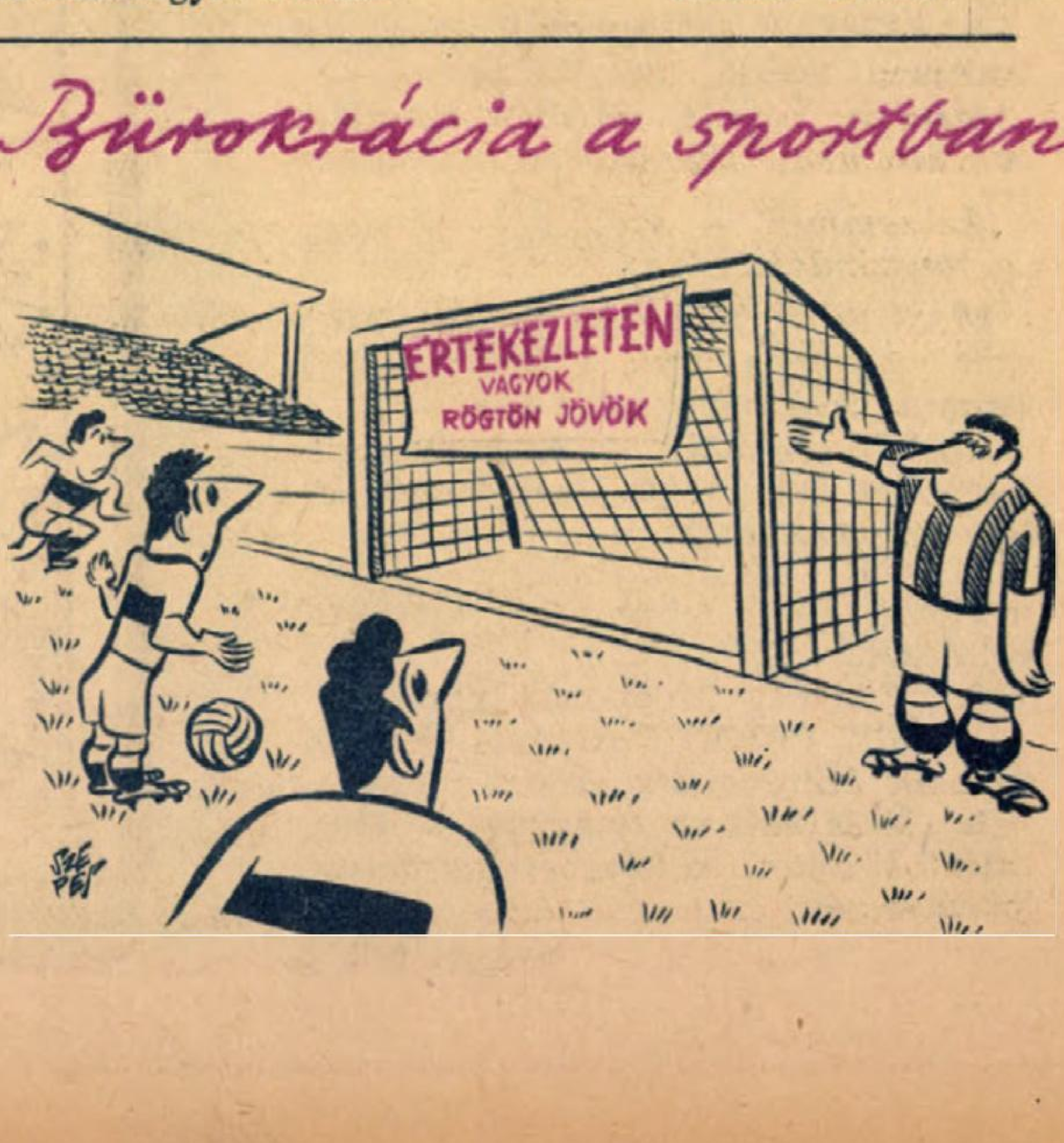

Féltékenység

Toncz Tibor rajza

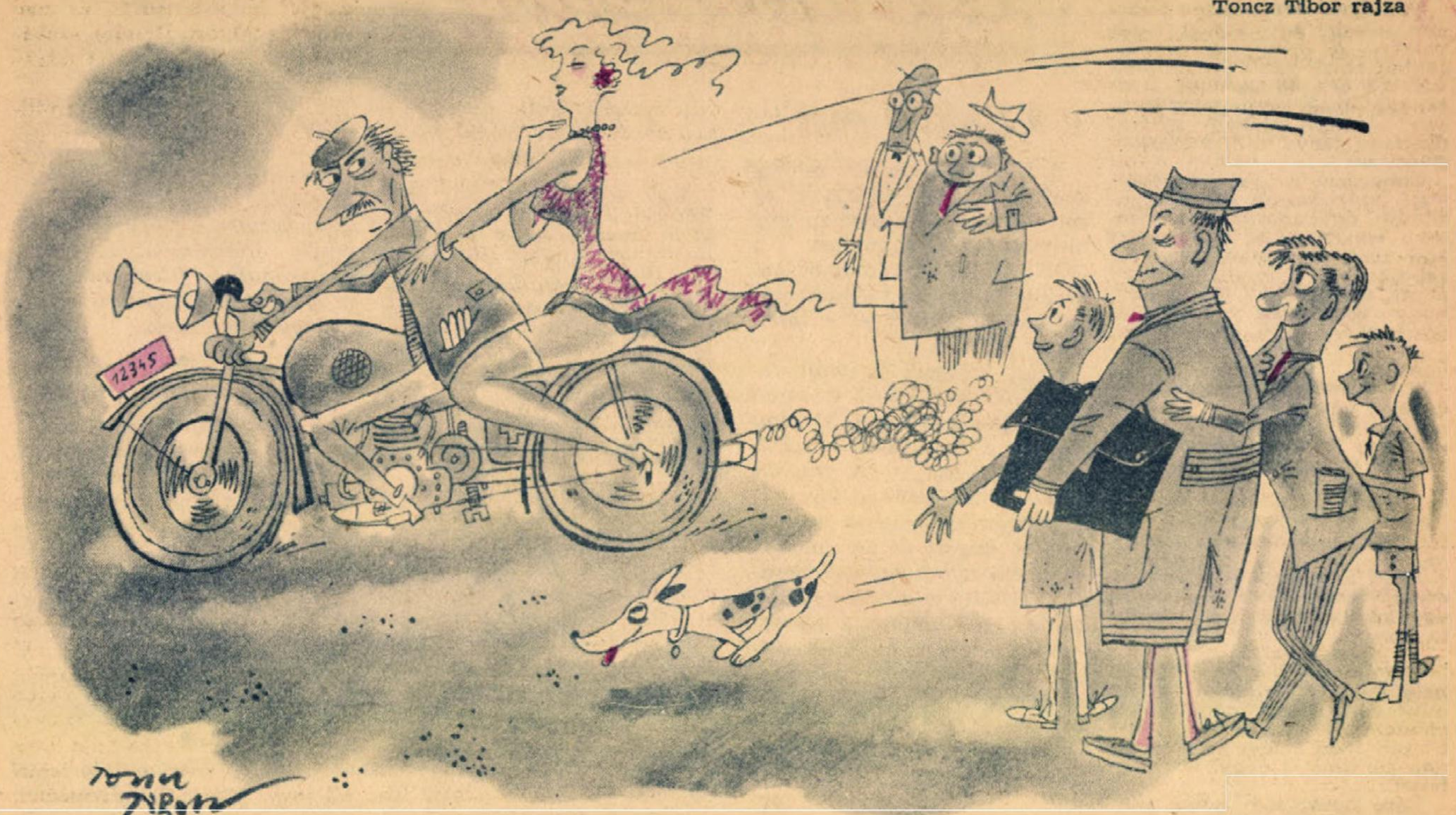

— Mégis csak eladom ezt a tragacsot és veszek helyette egy kisautót...

Egy anya meséli

A kisleányom hároméves, szöszke
és családilag kimutatott tény,
hogy imádja a férfitársaságot,
ezek szerint tehát kollektív lény.

Nap nap után ebédutánra várják
a Marci, Feri, Buksi és Jenő
s így hát, bár avult formával is élve,
de stammvendég a játszótéren ő.

Minap Jenő, ki férfiideál itt,
mert térde harcok jelét viseli,
megszólalt s hangját áhítattal leste
a lányom, Marci, Buksi és Feri.

„Az apukám az egy hatalmas ember,
nagy úr, mert mindig úton lehet ő,
egész nap autóz, nem úgy mint ti, srácok...
az apukám gépkocsivezető!”

Buksi, a banda másik férfitagja
válaszul rögtön támadásba ment;
torzképet vágott, szipákolt s mint tudjuk,
ez általában lázadást jelent.

„Az semmi!” — szólott, — „az én apukámnak
a muszkulája olyan mint a kő
s a te apádnál nagyobb, hisz egész nap
csak csenget, mert villamosvezető!”

Egy villanás s már állott a két tábor,
hogy ki nagyobb? — a probléma fogas;
Jenőnél Marci, — Feri Buksi pártján
és szembenéztek mint négy kis kokas.

Csak lányom állott magárahagyottan,
— kis morzsa szörnyű vihar közepett —
de Jenő, kiben volt lovagi érzés
így szólt: „ni, bőg!... Pötyi, mi van veled?”

Az én Pötyim két keserűet csuklott:
„De jó is nektek Buksi és Jenő,
aputok autót, villamost vezethet,
míg enyém csak vállalatvezető!”

Bondy Endre

A hivatal közbeszól

Várnai György rajza

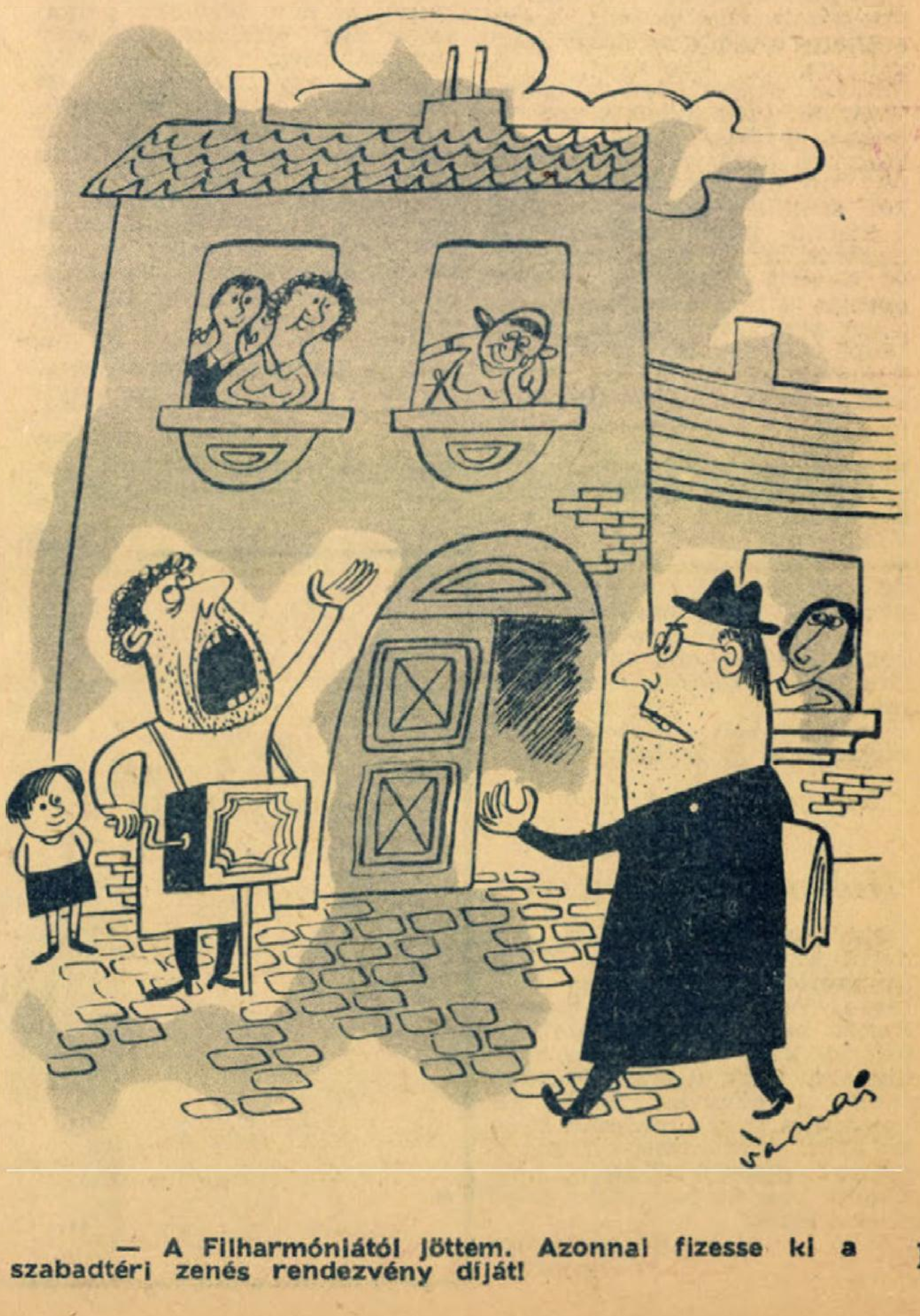

— A Filharmóniától jöttem. Azonnal fizesse ki a szabadtéri zenés rendezvény díját!

Főposta, 13 óra 48 perc

Ebben az időpontban akartam feladni egy levelet a főpostán. A levél-osztályon tizenkét ablak van egymás mellett. 13 óra 48 perckor a tizenkét ablak közül mindössze egy ablakot találtam nyitva, tizenegy zárva volt. Váltáskor érkeztem . . .

Elmentem a „Felvilágosító” iratú ablakhoz és a felvilágosítótól felvilágosítást kértem arra vonatkozóan, hogy miért van tizenegy ablak zárva. A felvilágosító „felvilágosítást” adott, de meg kell jegyeznem, hogy egyáltalán nem világosított fel. Mert ezt mondta:

— Tíz perces mozgalom van!

Ez a furcsa főpostai mozgalom ugyan már tizenkét perces volt, de ettől függetlenül úgy tudtam, hogy a tíz perces mozgalom azt jelenti: a hivatalos óra előtt tíz perccel kell elfoglalni a munkahelyet. (Nem pedig azt, hogy tíz perccel előbb kell elmenni.)

Ezen a véleményen volt az osztályvezető is, aki a tizenegy zárt ablakot így indokolta meg:

— Kicsi a hely.

Körülnéztünk . . . Bőséges hely áll úgy a sorba állók, mint az ablakok mögött ülők rendelkezésére. Mi kicsi itt? Hiszen még a levelek feladóinak türelme is nagy. Sőt végtelen . . .

Régi bosszúság, hogy minden postahivatalban zárva van a felvételi ablakok legnagyobb része. Így bizony mesterségesen tenyésztik a sorbaállást.

És ez nincs rendjén.

(sti)

* * *

Zokszó az ötösről

Az ötös autóbusz régebben is sok bosszúságot okozott az utasoknak. Amióta azonban megváltoztatták útirányát, még jobban szaporodtak a panaszok. Az ötös ugyanis most a Dózsa György úttól csak a Moszkva térig jár. Aki a Pasaréti útig akar menni, annak át kell szállnia. Igaz ugyan, hogy a kisebb méretű 39-es busz a Pasaréti térről indul és a Madách térig megy, de ez nem pótolja a régi ötöst, már csak azért sem, mert sokkal kevesebben férnek el benne, mint a másikban.

Így azután megtörténik, hogy aki nem a Pasaréti téri végállomáson száll fel, az már nem kap helyet.

Az útvonal megváltozásának hivatalos indoka: az ötös régi vonala túl hosszú volt. Ugyanez volt a helyzet a hatossal is, de ott remekül megoldották a problémát azzal, hogy két részre osztották a vonalat és aki végig akart menni, annak 1 forint helyett másfelet kell fizetnie.

Ami jó volt a hatosnak, az miért nem jó az ötösnek is?

* * *

Hol a 600 forintom?

Március 13-án feladtam 2400 darab szőlővesszőt 600 forintos utánvételi szállítólevéllel Abasárra, Rostás Elemér címére. Ennek már lassan két hónapja lesz, de a 600 forintot még mindig nem kaptam meg. Sürgetésemre a gyöngyösi MÁV azt válaszolta, hogy március 22-én az árut kiváltották. Tehát a pénzt befizették! Miért nem kapom meg én is a szőlővessző ellenértékét?

Kóródi Lajos
Diósviszló

Le a bürokráciával!

A legújabb trükk

A feltalálók kenyere mindig keserű. Évekig lapulnak az ismeretlenség homályában, míg megszületik agyukban a GONDOLAT. A közömbös emberiség azonban legtöbbször érzéketlenül megy el a találmány mellett.

S így történik ez napjainkban is. A makói FMSZ 4. számú italboltjának a vezetője nemrégiben a homlokára csapott: „Mi lenne, ha . . .” A zseniális ötlet felvillanását tett követte: a bádogmérce aljába parafabetétet dugott és így minden fél decin nyert egy-két centilitert. Ötlete már-már gyümölcsözővé vált, amikor a közömbös emberiség az Állami Kereskedelmi Felügyelet képében közbelépett. A találmányt elkoboztatta, sőt pénzbírságot is sózott a meg nem értett zseni nyakába.

(pp)

Elmaradt pályázat

Kár, hogy a Debreceni Dohánygyár nem hirdetett pályázatot egy elrejtett lámpabél megtalálására. A lámpabél ugyanis egy debreceni „Öt éves terv” cigarettába került.

A díj természetesen egy lámpabélhez szükséges petróleumlámpa lehetett volna.

Ismételjük, kár, hogy nem írtak ki ilyen pályázatot, mert közölhetnénk a boldog nyertes nevét. (Baumgartner József főmechanikus, a Kőszegi Ágyterítőgyár dolgozója.) A megtaláló azonban így is szeretettel üdvözli a Debreceni Dohánygyárat és azt kéri, hogy amennyiben mégis pályázatot írnak ki, a díjat ne küldjék el, hanem adják át — a meósoknak.

A Fémbútorgyár címére!

Úgy érzem, jogosult az a kérésem, hogy a Fémbútorgyár mankókat is készítsen. Indokolás: a gyár 980 forintos foteljeinek szüksége van rá. Rendes kinézésű, négylábú bútor ez, de egyik lábára sántít. Ennek persze nem örülnek a vevők, mert amíg az ember a két fotel árát összehozza, sokat kell takarékoskodnia. Miért sajnálják egyes daraboknál azt a másfél centimétert, ami a fotel egyik lábából hiányzik? Vagy rossz a szemmértékük?

Felcser Béláné
Bp., VIII., Kun u. 2.

Tizennégy hónapja ígérik . . .

A tehenészetünkről van szó... 1955. év júliusában az ÁG Szerelő és Segédipari V. (Budapest, Bem rakpart 28.) fejőgépet szerelt fel gazdaságunk modern, száz férőhelyes tehénistállójában. Ehhez elektromos hőtároló is járt, ezt is felszerelték. Január 31-én közölték, hogy véletlenül hibás boylert szállítottak, amelyet ki kell cserélni. A csere időpontját február végére ígérték. Közölték, hogy addig hozzá se nyúljunk, mert használata veszélyes.

Azóta ígérik a cserét. Ez év március 18-án levelet írtunk a vállalatnak, felsoroltuk eddigi ígéreteiket és gyors szállítási terminust kértünk. Az újabb határidőt meg is kaptuk, de most már nem nagyon bízunk abban, hogy pont ezt az újabb terminust fogják betartani, hiszen már tizennégy hónapja ígérik a cserét.

Uraújfalui
Állami Gazdaság

Egyszerű történet 1957-ből

Szabó Kázmér egyszerű ember volt. Egyszerűen élt, lakott egyszobakonyhás lakásában családjával. Álmai is egyszerűek voltak, kis családi ház, almazöld Pannónia, mosógép, parkettkefélőgép, porszívó és egyéb egyszerű háztartási gépek. És ruhák, cipők, fehérneműk. Neki és Juliskának, — feleségének — és a gyerekeknek. Egyszerű ember, — egyszerű álmok.

*

Egy éjszaka Szabó Kázmérnak egy másfajta, de ugyancsak egyszerű álma volt. Azt álmodta, hogy a ráckevei Dunaágban horgászik. Ahogy ül és figyeli a zsinórt, egyszerre csak kidugja a vízből a fejét egy nagy hal és megszólal: „Kázmér, ha reggel felébredsz, vegyél egy lottószelvényt a következő hétre, és ezeket a számokat tedd meg: hat, tizenhét, negyvenegy, hatvanhárom, nyolcvanegy.”

*

Szabó Kázmér, midőn reggel felébredt, felkelt, megreggelizett, majd a nap folyamán megvette a lottószelvényt, és a hal utasítása alapján kitöltötte. Csütörtökön este megtörtént a sorsolás, és a hal által megjelölt öt számot húzták ki. Szabó Kázmér kézhez kapott 976 827 forintot és 61 fillért. Amikor elkövetkezett a lottó tárgysorsjátéka, Szabó Kázmér megnyerte a Wartburg-autót is.

*

Idáig tart Szabó Kázmér egyszerű története. Legfeljebb csak annyit fűzhetünk hozzá, hogy mosógépet, porszívót és perlonzoknit nem tudott beszerezni.

Dehát ez már nem is olyan egyszerű.

Jólesz László

* * *

A MÁVAUT „kerete”

Naponta utazom autóbuszon és így jogosult vagyok a kedvezményes heti autóbuszbérletre. Mikor azonban a szombathelyi Szencsi úti MÁVAUT-irodában a bérlet kiadását kértem, megtagadták azzal, hogy a „keret” már betelt és nem adhatnak ki többet. Indok: a többi bérletesek nem férnének fel a kocsikra. Én viszont naponta azt látom, hogy a kalauz csak három-négy bérletet kezel, a többi fizető utas. Ezt hiába magyaráztam el, — újból elutasítottak.

Vajon mi lenne, ha a MÁV is úgy bánna a dolgozóival, mint a MÁVAUT? Ha csak a munkavállalók kis százalékának adna ki kedvezményes munkásjegyet, és a többiek kénytelenek lennének egész vasúti jegyet váltani?

Gazdag János
Szombathely, Rumi út 85.

Családi sör

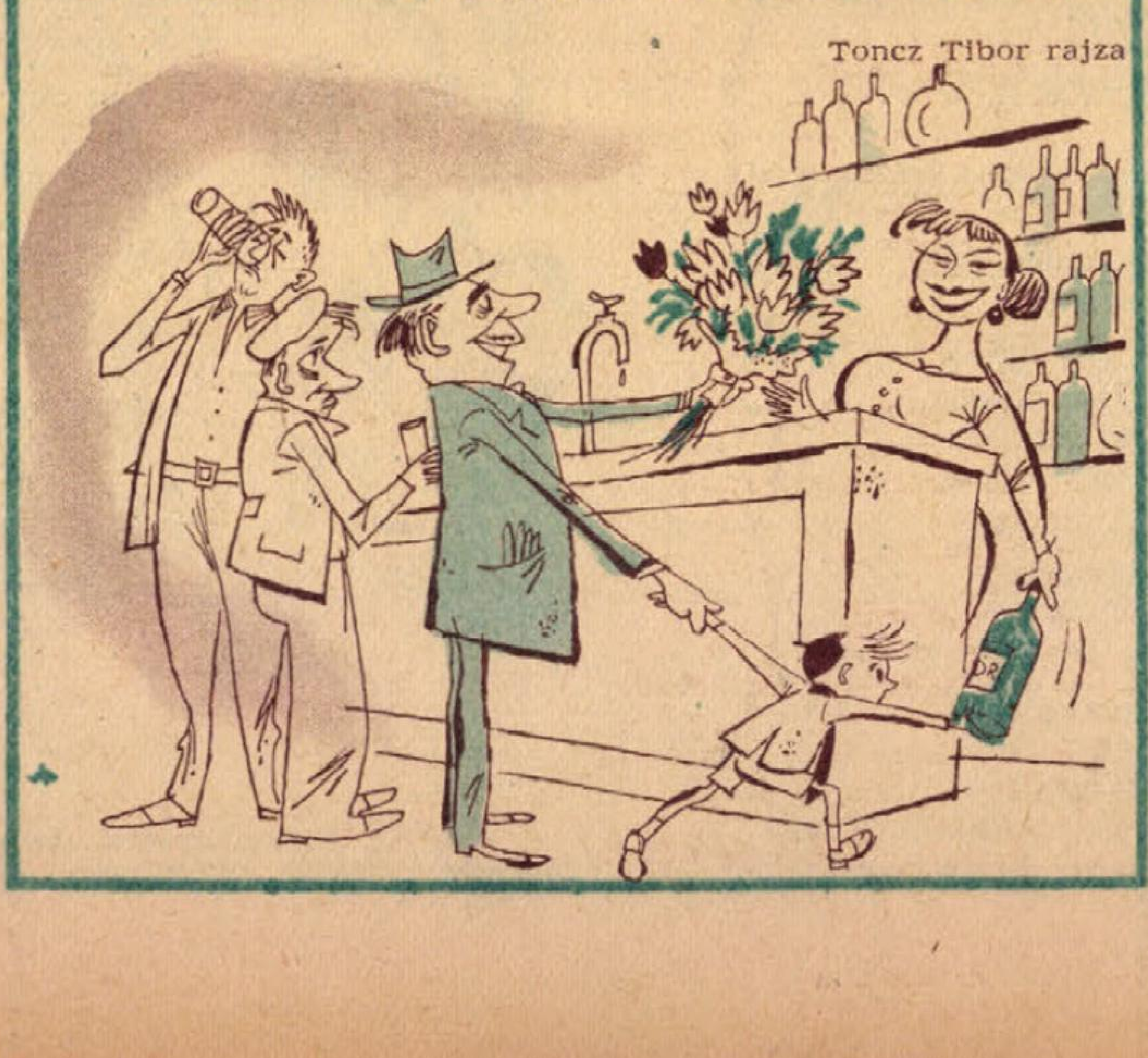

Toncz Tibor rajza

Hogy csend ne legyen véletlenül...

Schwott Lajos rajza

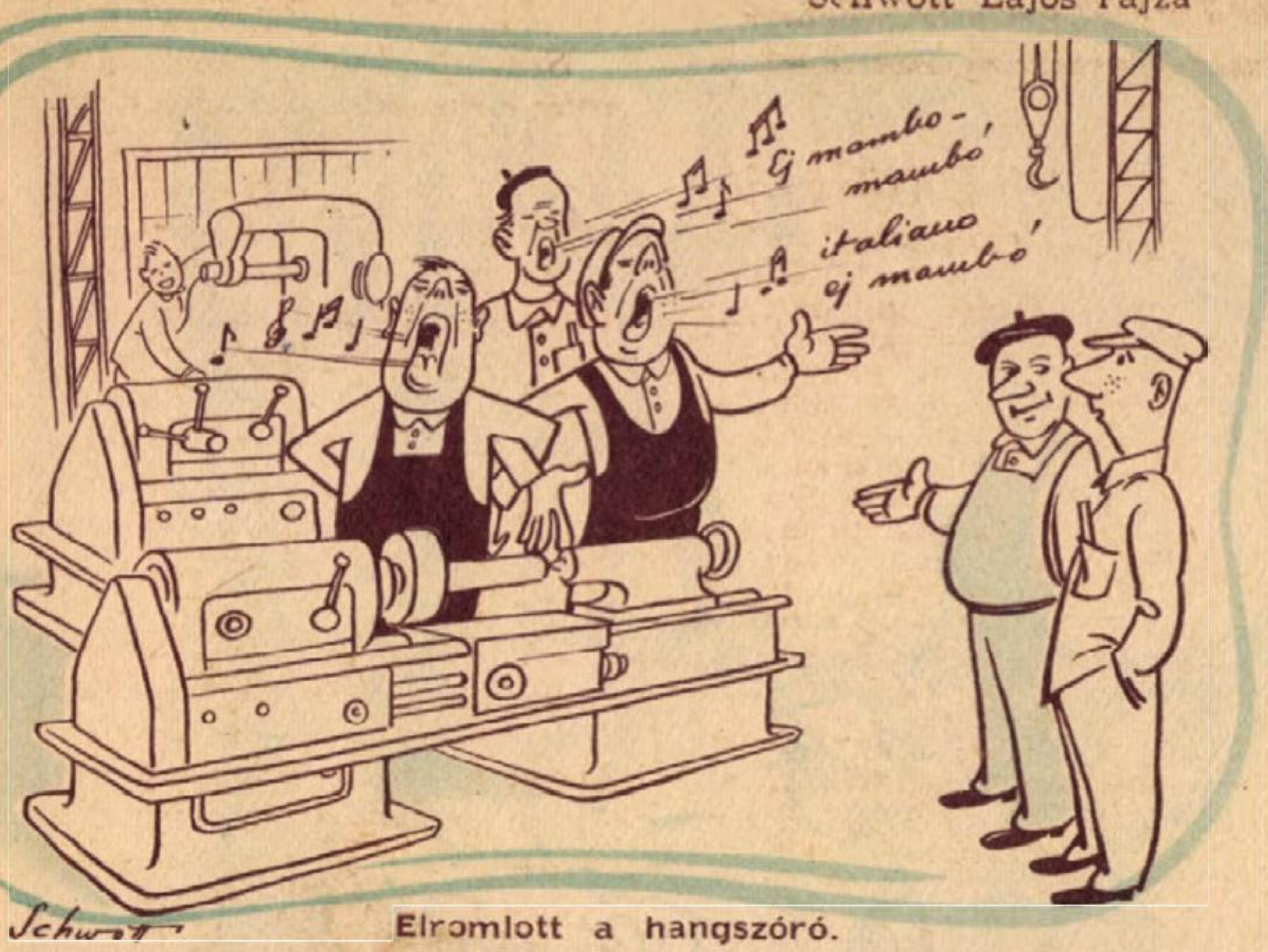

Elromlott a hangszóró.

NAGYSAG *

Telefoncsengés.

— Halló! Kanizsai Zsófia elvtársnő.

— Igen.

— Itt Belgyógyászati Minisztérium, főtitkárság, kapcsolom a miniszter elvtársat.

— Köszönöm.

Krcs, krcs, krcs.

— Halló, Kanizsai elvtársnő?

— Igen.

— Egy kis türelmet, a miniszter elvtárs most éppen a cé vonalon beszél, kicsit várni kell.

— Várok.

Szünet, majd krcs, krcs.

— Halló, Kanizsai elvtársnő?

— Igen.

— Egy kis türelmet, még beszél a miniszter elvtárs. Szíveskedjék tartani a vonalat.

— Tartom.

Szünet, majd krcs, krcs.

— Halló, kire várunk?

— A miniszter elvtársra.

— Ki beszél ott, kérem?

— Kanizsai Zsófia.

— Ja igen, tudok róla, egy kis türelmet, a miniszter elvtárs még beszél a bé vonalon, szíveskedjék tartani a vonalat.

— Tartom.

Szünet, majd krcs, krcs.

— Halló!

— Igen!

— Még mindig beszél a miniszter elvtárs.

— Köszönöm.

— Kérem.

Szünet, majd krcs, krcs.

— Kanizsai elvtársnő?

— Igen.

— Kapcsolom a miniszter elvtársat.

— Köszönöm.

Krcs, krcs, krcs.

— Kanizsai elvtársnő?

— Igen.

— Egy kis türelmet, éppen most ment be az afgán belgyógyászati küldöttség, de azonnal kijön. Tessék addig tartani a vonalat.

— Talán akkor inkább később...

— Jaj, olyan nehéz az elvtársnőt megkapni, egy pillanat az egész, tessék maradni.

— Jó.

Szünet, majd krcs, krcs.

— Kanizsai elvtársnő?

— Igen.

— Kis türelmet, a miniszterhelyettes elvtárs referál, de azonnal befejezi.

— Köszönöm.

Szünet, majd krcs, krcs.

— Halló, kire várunk?

— A miniszter elvtársra.

— Halló, nem értem, tessék belefújni a kagylóba.

— Ffffffff... halló!

— Most valamivel jobb. Kire tetszik várni?

— A miniszter elvtársra.

— Kérem, ő házon kívül van. Milyen ügyben keresi az elvtársnő?

— Halló, itt Kanizsai Zsófia, maguk hívtak fel engem, hogy a miniszter elvtárs akar velem beszélni.

— Ja igen, emlékszem, egy kis türelmet, még mindig az építésügyitől vannak bent, pillanat.

— Köszönöm.

Szünet, majd krcs, krcs.

— Kanizsai elvtársnő?

— Igen.

— Kapcsolom a miniszter elvtársat.

— Köszönöm.

Krcs, krcs, krcs, brrr, krcs.

— Halló, te vagy az Zsuzsu?

— Igen.

— Kis bogaram... nagyon szeretlek...

Feleki László

** Az írónak „A világ közepe” című, most megjelent kötetéből. (Szépirodalmi Könyvkiadó.*

Ezek a mai gyerekek!

Szűr-Szabó József rajza

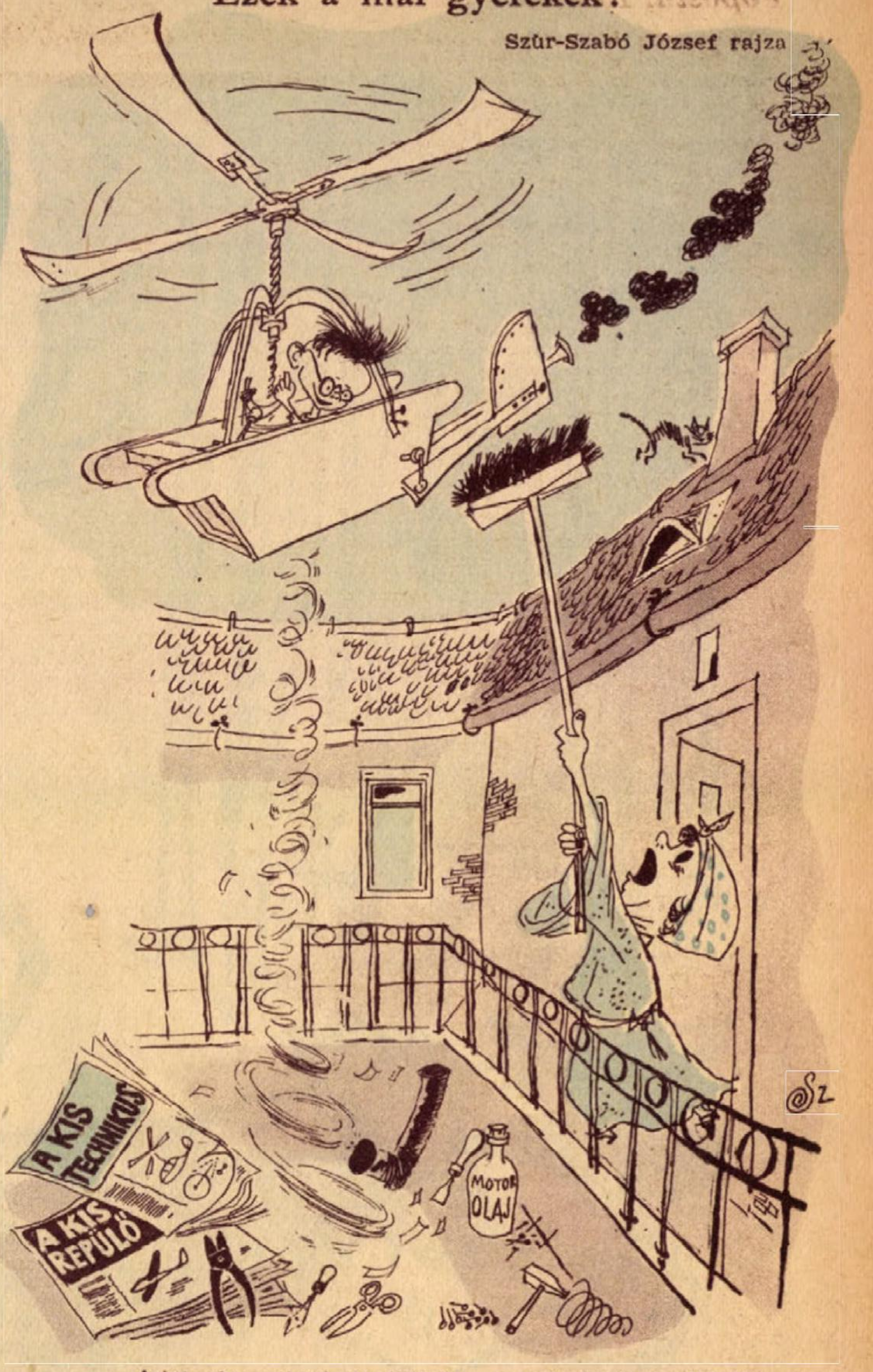

— Adok én neked, te kölyök, a számtanleckédet bezzeg nem csináltad meg!

Fel a kezekkel!

Hegedűs István rajza

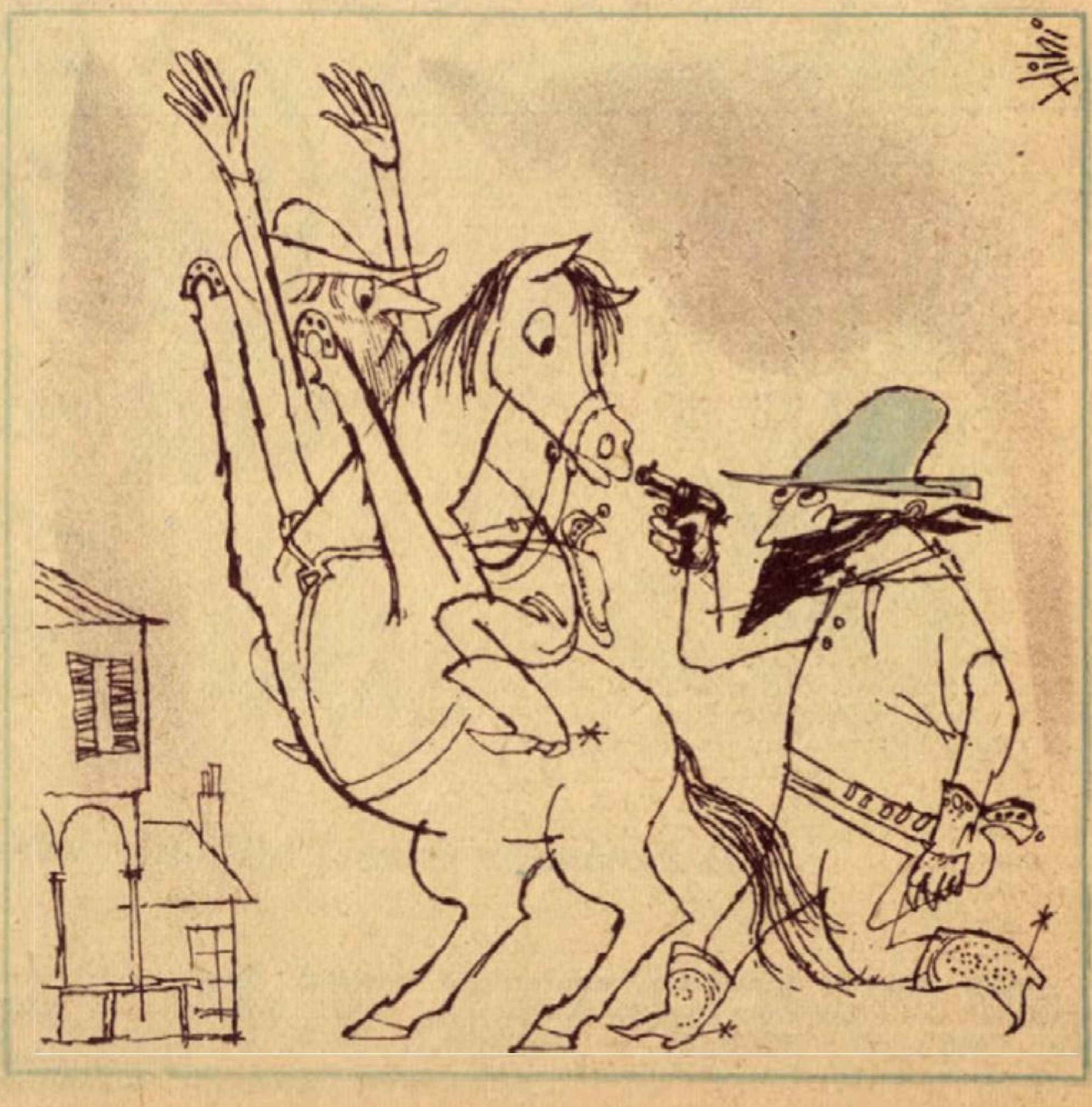

Csendélet a Bakonyban

Gerő Sándor rajza

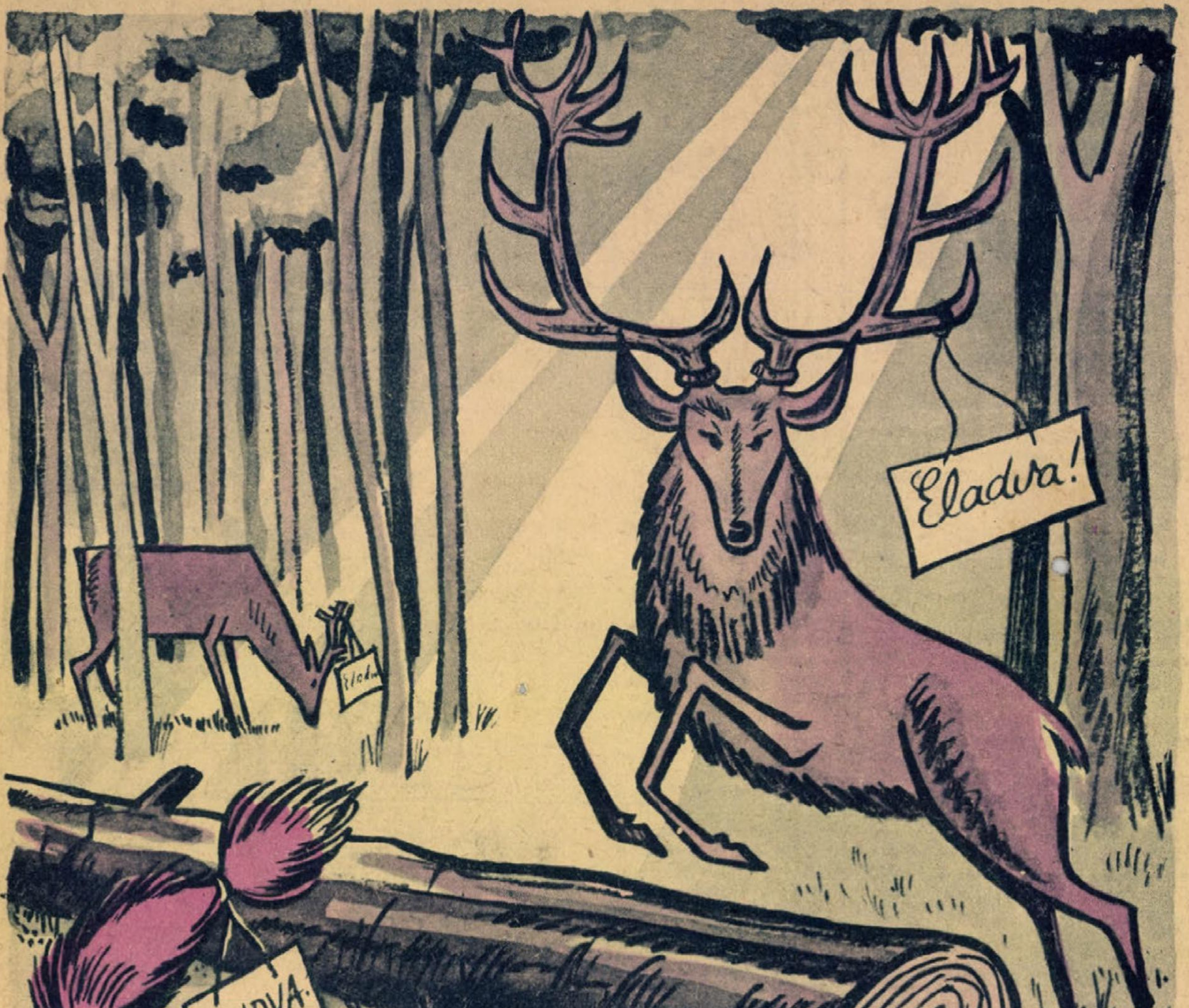

A hazánkba érkező külföldi vadászok előre fizetik a trófeák árát.

LUDAS MATYI humoros, szatirikus hetilap. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. A kiadásért felel a Hírlapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Honvéd utca 10. Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Példányszám: 300.000.